

DRUŽBA KĆERI MILOSRĐA
TREĆEGA SAMOSTANSKOG REDA SV. FRANJE

Skalje milosrđa i zajedništva

**MI, KĆERI MILOSRĐA, NA PUTU PREMA STOGODIŠNJICI,
KARIZMOM MILOSRĐA OBLIKUJEMO NAŠU PRISUTNOST
U SVIJETU.**

**TRAJNA FORMACIJA
GODINE 2019.**

Uvod

U srcu milosrdnog Boga Oca, s radošću vas pozdravljam i predstavljam vam teme trajne formacije 2019. -2020. koje smo pripremile s Povjerenstvom za trajnu formaciju u Družbi.

Tematski nastavljamo hod prema našem Općem projektu, potičući osobnu i zajedničku formaciju svih nas, počevši od Riječi Božje, našeg karizmatiskog izvora i naučiteljstva Crkve, koje je osobito bogato u odnosu na posvećeni život.

Čitale smo i razmotrile, koliko je bilo moguće, provedeno vrednovanje svake Provincije. Pokušale smo pronaći najbolji izbor tekstova koji se odnose na sadržaj i program projekta. Na naslovnici za obje godine (2019. i 2020.) naći ćete logo stogodišnjice, a na poleđini molitvu koja ćemo moliti tijekom jubilarne godine od 4.10.2019 - 4.10.2020.

Istakle smo četiri aspekta Općeg projekta:

- Karizmatско - duhovno
- Pravno preoblikovanje
- Ekonomsko - administrativni
- Jubilej našeg utemeljennja

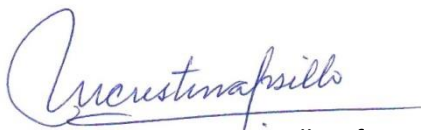
Stoga, godina 2019. sadrži sljedeće teme:

1. Milosrđe u projektu preoblikovanja
2. Razmišljanje o našoj karizmi
3. Naša apostolska prisutnost i karizma milosrđa
4. Jubilej: živjeti radost povratka na izvore (s obzirom na početak jubilarne godine u listopadu 2019.)

Godina 2020. usredotočuje se posebno na zahvalnost za našu stogodišnju povijest:

1. Jubilej: živjeti radost obnovljenog života
2. Jubilej: živjeti radost zahvalnosti
3. Jubilej: živjeti radost karizme u "izlasku"
4. Vrednovanje provedbe Općeg projekta Družbe i programa trajne formacije (ovo vrednovanje se odnosi na postignute rezultate kao i na izazove koje bismo trebali ostvariti na XVI. Redovitom općem kapitulu Družbe u idućih šest godina).

Draga sestre, živimo u vremenima nesigurnosti, stalnih izazova, unutarnjih i vanjskih pitanja, osobnih i društvenih ... Stoga, više nego ikad, potrebno je živjeti svoju vjeru. Zato je vrlo važno imati sluha za riječi, ali i za znakove i izazove koje vidimo oko nas; Bog govori svima nama, pa je naša formacija usmjerena na neke od ovih elemenata, koji će nam pomoći da razlikujemo i razumijemo znakove našeg vremena.

M. Cristina Orsillo, cfm
vrhovna predstojnica 2015. – 2021.

ELEMENTI LOGA I NJIHOVO ZNAČENJE

Križ: temeljno poslanje Kćeri milosrđa je naviještati Kristovo spasenje svim ljudima i dovesti ih do iskustva Očeve ljubavi i milosrđa.

CFM s brojem 100: CFM (Congregatio Filiarum Misericordiae) kroz karizmu i duhovnost, od svog početka, osvjetljava različite stvarnosti svijeta u kojima su prisutne.

Trake u boji: tijekom vremena označen je trakama u pokretu, koje idu u jednom smjeru, u harmoniji projekta, jedinstvu, kontinuitetu i "u izlasku".

Ispreplitanje i preklapanje boja: jedinstvo u različitosti – internacionalnost naše redovničke obitelji

1.

MILOSRĐE U PROJEKTU PREOBLIKOVANJA

1. faza Duhovna – slušati

Da je Bog htio savršeno 'danas' nikada ne bi stvorio 'sutra'

1. UREĐENJE PROSTORA

U dvorani susreta može se na vidno mjesto staviti globus ili karta svijeta na kojima su nitima označena i povezana područja u kojima djelujemo s porukom: ***Ujedinjene za Božju slavu.***

2. Uvod

Zajednica odabire dan i odgovarajuće vrijeme za obradu teme, pripremi potreban materijal, a prije svega – unutarnju raspoloživost za susret. Ovom temom, ponajprije, želimo pojasniti značenje riječi "preoblikovanje" i razmišljati što ona, danas, nama znači. Možda nam u tome mogu pomoći neke slične riječi kao što su: integracija – različitost – inkulturacija – prilika – pogled milosrđa – ne suditi / ne osuđivati – nada – nove sestre – jedinstvo – razlučivanje – dijeljenje – rast.

Zašto milosrđe u projektu preoblikovanja? Jer, milosrđe je lice Oca, milosrđe je naša karizma, milosrđe mora biti svaka od nas. Stoga, naš se proces preoblikovanja, naša nova geografija ili pravna stvarnost mora usmjeriti na zamah i službu naše karizme kojoj dugujemo apsolutnu vjernost – kreativnu vjernost. Također, s radošću i zahvalnošću želimo sagledati ono što uistinu jesmo i što smo do sada učinile.

Želimo shvatiti ovo vrijeme kao vrijeme čišćenja i obrezivanja kako bi još uvijek mogle donijeti obilate i dobre plodove. To je vrijeme u kojemu se moramo s povjerenjem staviti u Očeve ruke, jer je On taj koji može i zna kako "sve učiniti novo". Dopustimo mu, stoga, da nas obnovi, preoblikuje i osvježi naše postojanje i djelovanje.

3. POČETNA MOLITVA

Gospodine i Bože naš, hvala ti za ovaj dan koji si stvorio za nas. Stavljamo pred tebe naše srce spremno primiti blagoslove koje si pripremio za nas. Ne želimo živjeti u strahu, već u radosti spoznaje da smo u tebi. Molimo te daj nam hrabrost i nadu. Oblikuj naše srce i naš duh kako bi svaki izazov preobrazile u korak za naprijed. Ti vidiš naše teškoće, naše neizvjesne korake, naše sumnje, krhkost, umor našeg srca i uma. Obećao si nam da ćeš uvijek biti s nama, i da u ovom obećanju počiva naša nada. Prati nas u ovim trenucima našeg nastojanja oko radosnog ostvarenja Očeve volje. Amen!

4. TEKSTOVI ZA PROMIŠLJANJE

A. RIJEČ BOŽJA

Jahve čeka čas da vam se smiluje, i stog izgleda da vam milost iskaže, jer Jahve je Bog pravedan – blago svima koji njega čekaju. Da, puče sionski koji živiš u Jeruzalemu, više ne plači! Čim začuje vapaj tvoj, odmah će ti se smilovati; čim te čuje, uslišit će te. Hranit će vas Gospod kruhom tjeskobe, poжити vodom nevolje, al' se više neće kriti tvoj Učitelj – oči će ti gledati Učitelja tvoga. I uši će tvoje čuti riječ gdje iza tebe govori: "To je put, njime idite", bilo da vam je krenuti nadesno ili nalijevo. Smatrat ćeš nečistima

svoje srebrne kumire i pozlatu svojih kipova; odbacit će ih kao nečist i reći im: "Napolje!" A on će dati kišu tvojem sjemenu što ga posiješ u zemlju, i kruh kojim zemlja urodi bit će obilat i hranjiv. Stoka će tvoja pasti u onaj dan po prostranim pašnjacima. Volovi i magarci što obrađuju zemlju jest će osoljenu krmu, ovijanu lopatom i vijačom. I na svakoj gori i na svakome povišenom brijegu bit će potoka i rječica – u dan silnoga pokolja kad se kule budu rušile. Tada će svjetlost mjesečeva biti kao svjetlost sunčana, a svjetlost će sunčana postati sedam puta jača, kao svjetlost sedam dana – u dan kad Jahve iscijeli prijelom svojemu narodu, izliječi rane svojih udaraca. Gle, ime Jahve izdaleka dolazi, gnjev njegov gori, dim je neizdrživ. Usne su mu pune jarosti, jezik mu oganj što proždire. Dah mu je kao potok nabujali što do grla seže. On dolazi da prosije narode rešetom zatornim, da stavi uzde zavodljive u čeljusti naroda (Iz 30, 18-28).

B. RIJEČ CRKVE

Ne možemo više odgađati zadaću koja se sastoji u tome da zajedno shvatimo gdje se nalazi čvor koji treba razvezati kako bismo izišli iz stanja zakočenosti i prevladali strah pred budućnošću. U temelju svakoga hoda čini nam se važnim istaknuti potrebu novoga poleta svetosti za Bogu posvećene muškarce i žene, koji je nezamisliv bez drhtaja obnovljene strasti prema evanđelju u službi kraljevstva nebeskoga. Na tom nas putu pokreće duh Uskrsloga koji nastavlja govoriti Crkvi svojim nadahnućima.

Na tom nas putu papa Franjo bodri riječima: „Za novo vino nove mješine. Novost evanđelja? Što nam donosi evanđelje? Radost i

novost. I ne bojati se mijenjati stvari prema zakonu evanđelja. I zato Crkva traži od nas, od svijeta, neke promjene. Traži od nas da napustimo prolazne strukture, ta ničemu ne služe! I da uzmemo nove mješine, mješine evanđelja. Evanđelje je novost! Evanđelje je slavlje! A evanđelje se može živjeti u punini samo u srcu koje je radosno i u srcu koje je obnovljeno. Treba dati prostor zakonima blaženstva, radosti i slobodi koju nam zakon evanđelja donosi. Neka nam Gospodin udijeli milost da ne ostanemo zatočnici i neka nam dadne milost radosti i slobode koja nas dovodi do novosti evanđelja.

Riječ je o tome da se otkrivaju novi *putovi* koji vode prema autentičnosti evanđeoskoga i karizmatskoga svjedočenja posvećenoga života: o tome da se razlučuju, a zatim pokrenu nužni procesi čišćenja i ozdravljenja od *kvasca zloće i pakosti* (usp. 1 Kor 5,8). U tom oduševljavajućem procesu neizbježne napetosti i trpljenja mogu biti znak novoga rađanja. Zapravo, već smo na pragu novih sinteza koje će se roditi *s nutarnjim i neizrecivim uzdasima* (usp. Rim 8, 23-26) i sa strpljivim odjelotvorenjem kreativne vjernosti.

Međugeneracijski jaz, inkulturacija, multikulturalnost i interkulturalnost, koji sve više karakteriziraju ustanove posvećenoga života kao mjesto truda, muke i napora, mogu postati prostor izazova pravom zajedničkom dijalogu u srdačnosti i Kristovoj ljubavi. Samo će se tako svatko osjetiti uključenim i odgovornim za *zajednički projekt* „da svima postane uzajamna pomoć kako bi svatko ispunio svoj poziv.“ Te nužnosti zahtijevaju promjenu struktura tako da za sve budu potpora u obnovljenu povjerenju koje će pokrenuti dinamičnu i bratsku vjernost (Za novo vino nove mješine, br. 10., 30.,33.).

C. RIJEČ DRUŽBE

Zato budite sigurne, da je naša Družba djelo samoga Boga, Njega samog, a ne jedne žene ili grupe duša. Gospodin je tražio i htio ovu

Družbu samo za sebe, On od nje traži samo ljubav. Zadržite, dakle, i sačuvajte ovaj duh ljubavi prema Isusu i duh jedinstva među sobom. Ali, prvo je Isus i revnost prema Njemu, a ne staviti na prvo mjesto djela, stavivši Njega na drugo mjesto. Da, morate ostvariti djela milosrđa prema bližnjemu, ali se ova moraju roditi iz ljubavi prema Isusu i vršiti zbog Njega, jer tko ljubi zaista Isusa, ljubi istom ljubavlju Njega i duše. *(Caseros 25.3.1951.)*

Kćeri moje, mi smo jedno u Kristu, on nas je uzeo iz raznih strana i narodnosti i radimo u ovoj njegovoj Družbi na slavu njegovu, za duše, po djelima milosrđa kojima se Družba bavi. *(Rim 19.11.1961.)*

5. PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE I RAZGOVOR

- Prepoznaješ li djelovanje Duha Svetoga u procesu preoblikovanja Družbine stvarnosti? Vidiš li u tome mogućnost novog rasta, osobnog i zajedničkoga? Na koji način?
- Prihvaćaš li ovu novu stvarnost kao poziv na vjerno, kreativno i dinamično življenje karizme, i na taj način odgovoriti znakovima i potrebama mjesta i vremena?
- Na koji način možeš živjeti milosrđe u procesu preoblikovanja? Milosrđe prema samoj sebi, prema sestrama, prema novoj stvarnosti s kojom se moramo suočiti?
- Kako shvaćaš izričaj 'prolazne strukture'? Prepoznaješ li ih u našim zajednicama, provinciji, Družbi?

6. ZAVRŠNA MOLITVA ILI PRIGODNA PJESMA

Iz psalama o milosrđu

Zahvaljujte Jahvi jer je dobar, jer je vječna ljubav njegova!

Neka rekne dom Izraelov:

vječna je ljubav njegova!

Neka rekne dom Aronov:

vječna je ljubav njegova!

Svi koji se Jahve boje neka reknu:

vječna je ljubav njegova!

*Zahvaljujte Gospodinu jer je dobar,
jer je vječna milost njegova.*

*Neka dođe na mene milosrđe tvoje da poživim,
jer zakon tvoj, moja je naslada.*

*Pogledaj na me i smiluj se meni
jer zakona tvog ne zaboravim*

*Neka Izrael čeka Gospodina, jer je u Gospodina milosrđe
i obilno je u njega otkupljenje.*

Bacam se nice prema svetom hramu tvojemu.

Zahvaljujem imenu tvojemu

za tvoju dobrotu i vjernost;

*kad sam te zazvao uslišio si me
dušu si moju pokrijepio.*

*Milosrdan je i milostiv Gospodin,
spor na srdžbu i vrlo dobrotiv.*

1.

MILOSRĐE U PROJEKTU PREOBLIKOVANJA

2. faza Odgojna – odgajati

"Blaženi milosrdni, jer će zadobiti milosrđe." (Mt 5,7)

1. UREĐENJE PROSTORA

U dvorani susreta mogu biti isti simboli s posljednjeg susreta (globus ili karta svijeta na kojima su nitima (trakicama) označena i povezana područja u kojima djelujemo) i otvorena Biblija.

2. UVOD

Reorganizacija zajedničkog i apostolskog života zahtijeva i ozbiljnu zajedničku i osobnu formaciju. Ona nas oslobađa strahova i otvara novosti i raspoloživosti za služenje braći i sestrama sa svim darovima koje nam je Bog dao.

3. POČETNA MOLITVA

Gospodine, evo nas, čule smo tvoj glas.

Pozivaš nas da te slijedimo i da u susretu s tobom otkrijemo nove horizonte. Nudiš nam novi život.

*Daj nam, dobri Oče, vjeru
Abrahama,
ispuni naše srce vjerom
hodočasnika.*

*Oslobodi nas naših sigurnosti i
svega onoga što suzuje naše
obzore.*

*Daj nam snagu Abrahama,
njegovu odvažnost za krenut na
put,*

*njegovu hrabrost u suočavanju s opasnostima
na putu ostvarenja tvoga plana.*

Mi imamo tvoju Riječ zapisanu, izvor istine i pravde.

Abraham je samo čuo tvoj glas, povjerovao i krenuo na put.

*Mi se oslanjamo na tvoju riječ, daj da je više živimo i da nas ona
ujedinjuje.*

*Neka nas ona usmjerava i vodi u našim promišljanjima.
Abraham je bio otac jednog naroda, prvi koji je rekao DA,
idući uvijek naprijed, pa i u kontra smjeru, vođen tvojom prisutnošću i
tvojom Riječju.*

*Nauči nas kako se osloboditi nepotrebna tereta i ići lagana koraka.
Daj nam duh hodočasnika koji misli kako nikada nije stigao do cilja
jer život je put prema Kraljevstvu.*

*I našem vremenu potrebni su mnogi Abrahami, sposobni mijenjati
svijet i ostvarivati Božji plan.*

*Gospodine, pozovi nas ponovo, neka tvoj poziv bude snažan jer ga
teško prihvaćamo i razumijemo.*

*Pomozi nam da podignemo naše zavjese i vratimo se našim počecima.
Prati naš hod Gospodine, obrati nas svojom Riječju.*

(Marcelo Murua)

4. TEKSTOVI ZA RAZMIŠLJANJE

A. RIJEČ BOŽJA

Različiti su dari, a isti Duh; i različite službe, a isti Gospodin; i različita djelovanja, a isti Bog koji čini sve u svima. A svakomu se daje očitovanje Duha na korist. Doista, jednomu se po Duhu daje riječ mudrosti, drugomu riječ spoznanja po tom istom Duhu; drugomu vjera u tom istom Duhu, drugomu dari liječenja u tom jednom Duhu; drugomu čudotvorstva, drugomu prorokovanje, drugomu razlučivanje duhova, drugomu različiti jezici, drugomu tumačenje jezika. A sve to djeluje jedan te isti Duh dijeleći svakomu napose kako hoće. Doista, kao što je tijelo jedno te ima mnogo udova, a svi udovi tijela iako mnogi, jedno su tijelo – tako i Krist. Ta u jednom Duhu svi smo u jedno tijelo kršteni, bilo Židovi, bilo Grci, bilo robovi, bilo slobodni. I svi smo jednim Duhom napojeni. Ta ni tijelo nije jedan ud, nego mnogi. Rekne li noga: "Nisam ruka, nisam od tijela", zar zbog toga nije od tijela? I rekne li uho: "Nisam oko, nisam od tijela", zar

zbog toga nije od tijela? Kad bi sve tijelo bilo oko, gdje bi bio sluh? Kad bi sve bilo sluh, gdje bi bio njuh? A ovako, Bog je rasporedio udove, svaki od njih u tijelu, kako je htio. Kad bi svi bili jedan ud, gdje bi bilo tijelo? A ovako, mnogi udovi – jedno tijelo! Ne može oko reći ruci: "Ne trebam te", ili pak glava nogama: "Ne trebam vas." Naprotiv, mnogo su potrebni udovi tijela koji izgledaju slabiji. A udove koje

smatramo nečasnijima, okružujemo većom čašću. I s nepristojnima se pristojnije postupa, a pristojni toga ne trebaju. Nego, Bog je tako sastavio tijelo da je posljednjem udu dao izobilniju čast da ne bude razdora u tijelu,

nego da se udovi jednako brinu jedni za druge. I ako trpi jedan ud, trpe zajedno svi udovi; ako li se slavi jedan ud, raduju se zajedno svi udovi. A vi ste tijelo Kristovo i, pojedinačno, udovi (1 Kor 12, 4-27).

B. RIJEČ CRKVE

Pravac u kojem su se u posljednje vrijeme razvijale mnoge ustanove zaoštrio je problem integracije među različitim kulturama. U nekim se ustanovama već sada naziru obrisi situacije kojom je teško upravljati: s jedne strane tu su deseci starijih članova, vezanih uz kulturne i institucionalne klasične i katkad prilagodljive tradicije, a s druge je strane velik broj mladih članova koji dolaze iz različitih kultura, koji drhte i strepe, osjećaju se marginaliziranima i ne prihvaćaju podređene uloge. Iz toga proizlaze situacije trpljenja i marginaliziranosti, nerazumijevanja i forsiranja koje prijete dovođenjem u krizu nužan proces inkulturacije evanđelja kojeg se ne možemo odreći. Taj napor oko inkulturacije, ako se dublje zagledamo, otkriva sve veću distancu između klasičnoga načina poimanja posvećenoga života i njegovih standardiziranih oblika i različita načina

na koji ga se doživljava i želi u novonastalim crkvenim i kulturnim okruženjima (Za vino novo nove mješine, br. 13).

Prigriliti budućnost s nadom

želi biti treći cilj ove Godine. Poznate su nam teškoće s kojima se suočava posvećeni život u svojim različitim oblicima: opadanje zvanja i starenje, napose u zapadnom

svijetu, ekonomski problemi kao posljedica teške ekonomske krize, izazovi internacionalizacije i globalizacije, zamke relativizma, marginalizacija i društvena beznačajnost... Upravo u tim nesigurnostima, koje dijelimo s mnogim našim suvremenicima, ostvaruje se naša nada, plod vjere u Gospodina povijesti koji nam nastavlja ponavljati: „Ne boj... se: jer ja sam s tobom“ (Jr 1, 8).

Nada o kojoj govorimo ne temelji se na brojevima ili djelima, nego na Onome u kojeg smo stavili svoje pouzdanje (usp. 2 Tim 1, 12) i kojem „ništa nije nemoguće“ (Lk 1, 37). To je nada koja ne razočarava i koja će omogućiti posvećenom životu da nastavi ispisivati veliku povijest u budućnosti, koju moramo uvijek imati pred očima, svjesni da nas prema njoj odlučno vodi Duh Sveti kako bi nastavio s nama činiti velike stvari.

Ne podlegnite napasti brojeva i djelotvornosti, a još manje napasti da se uzdate u vlastite snage. Istražujte obzore svoga života i sadašnjeg trenutka „u budnom bdijenju“. S Benediktom XVI. vam ponavljam: „Ne pridružujte se zlogukim prorocima koji naviještaju svršetak ili besmisao posvećenog života u današnjoj Crkvi; radije se zaodjenite Isusom Kristom i zaogrните oružjima svjetlosti – kao što poziva sveti Pavao (usp. Rim 13, 11-14) – te ostanite budni i bdijte“. Nastavimo i uvijek se iznova vraćajmo na svoj put s povjerenjem u Gospodina ([Apostolsko pismo pape Franje posvećenim osobama u prigodi Godine posvećenog života](#), 28.11.2014.).

Živjeti milosrđe u zajednici

Zapitajmo se u kojoj je mjeri naš život zajedništva nastanjen milosrđem? Složit ćete se sa mnom, da iza naših zatvorenih vrata, nema previše milosrđa. Nameće nam se puno suprotnih stavova koji ponekad i bez našeg htijenja ulaze u privatne i zajedničke domove: osuđivanje, krutost, bezobzirnost, nefleksibilnost, netrpeljivost, nepopustljivost, osveta... Svi oni u suprotnosti su s milosrđem.

Fraternità e Misericordia

Živjeti život sestrinstva kao djelo milosrđa jedno je od naših glavnih poslanja, a to se ponajprije odnosi na našu zajednicu, na svakodnevni život u njoj. Ako su Isusove riječi i djela očitovanje Božjeg milosrđa (usp. Misericordiae vultus, 8. i 9.) onda i mi koje želimo biti svjedoci tog milosrđa u zajednici, moramo usmjeriti oči i srce na Isusa, kako bismo mogle djelovati kao On. Naša milosrdna zajednica mora živjeti kao On, u konkretnim gestama, djelima i riječima. To su riječi i djela koja ne izoliraju, već uključuju naše starije sestre; riječi i djela koje mladima omogućuju spontano živjeti i unijeti u naše zajednice novo vino koje nose u sebi; riječi i djela koje podrazumijevaju evanđeoski način odnosa vlasti i poslušnosti; riječi i djela koje nas približavaju siromašnima; riječi i djela koja nalikuju Isusu iz Nazareta. Na taj način biti ćemo lice milosrđa (Usp. UVRP Ekvador).

C. RIJEČ DRUŽBE

Neka Vas ljubav koju Vam je On ulio u srce vodi i privede Vašoj svrsi. Moći ćete ići širom svijeta činiti djela ljubavi i milosrđa (MU, travanj 1931.).

Bog dragi u svojoj premudrosti – pozvao Vas je i doveo u ovu Družbu. Postavio Vas je u nju, da se tu odgojite duhovno, da se pripravite za dužnosti koje Vas čekaju, da se ispunite ljubavlju i znanjem, a onda da idete u svijet naviještati mir (Blato, 23.1.1938.).

Budite milosrdne. Milosrđe, to neka bude Vaše obilježje. Milosrđe činite gdje god se krenete, svo vrijeme što Vam ostane iza Vaših dužnosti za posvećenje, činite milosrdna djela (Blato, 7. 7. 1938.).

Moramo imati isti duh, duh ove Družbe, iz kojegod zemlje bile i kojimgod jezikom govorile. Mojem srcu ste sve jednake. Ona koja pravi koju razliku, nema duh Kristov. A u našoj Družbi nikad se ne smije govoriti u nacijama, jezicima itd. (7. 1. 1948.)

5. PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE I RAZGOVOR

- Primjećuješ li, u našoj zajednici, situacije opisane u br. 13 dokumenta *Za vino novo nove mješine*? Kako ih nadići?
- Koje su tvoje nesigurnosti i strahovi pred procesom preoblikovanja Družbe? Čemu se nadaš?
- Prepoznaješ li neke pojave anti-milosrđa u svojem životu i u životu zajednice?

6. ZAVRŠNA MOLITVA

Gospodine, daj da budemo milosrdna zajednica, hodočasnička zajednica i misionarska zajednica.

Zajednica otvorena tvojoj Riječi, s pouzdanjem u Providnost, zajednica uronjena u Duha Svetoga.

Zajednica koja zrači vedrinom, koja daje prioritet molitvi, zajedništvu života, koja zna slaviti život, diviti se pred ljepotom, drhtati pred otajstvom i navješćivati kraljevstvo tvoje ljubavi, gdje god jesmo.

Neka u našim srcima uvijek bude slavlje tvoje ljubavi pa i onda kad je naš put obilježen bolom i patnjom, jer znamo da si ti, Gospodine, uskrsnuo i nadvladao tugu i smrt.

Neka nas napetosti i sukobi, neizbježni u zajedničkom životu, ne uguše, već snagom tvoga Duha budu novi poticaj za rast i obnovu.

Daj da budemo ponizne, milosrdne, zaljubljene u Krista i njegov plan, sposobne utjeloviti našu karizmu u nove stvarnosti u koje nas ti zoveš, da budemo svjedoci i navjestitelji nade. Amen.

1.

MILOSRĐE U PROJEKTU PREOBLIKOVANJA

3. faza Organizacijska – upravljanje

Preoblikovanje u perspektivi “Ekonomije zajedništva – administracije”

1. Uvod

Na XV. Redovitom vrhovnom kapitolu Družbe odredile smo cilj: biti “tkalje milosrđa i zajedništva”. To znači, ne zatvarati se u svoj svijet, ne gledati nostalgичno na našu prošlost, već odgovorno ispuniti povjerenu nam zadaću – biti tkalje. Pozvane smo otkriti nove putove i na njima primijeniti umijeće kreativnog tkanja; biti spremne za promjene; biti tkalje autentičnih odnosa. Na taj način zadaću preoblikovanja pretočit ćemo u put obnove i promjene.

2. POČETNA MOLITVA

*Gospodine,
ovo vrijeme želimo biti s Tobom
i oslušivati Tvoju prisutnost.
Neka u Tvojim prisutnosti utihnu sve misli
koje nas sprečavaju da te čujemo.*

*Postao si čovjekom, živio si u obitelji.
U Kani si nam darovao i obznanio snagu novog vina.
Dijelio si radosti i patnje ljudi svog vremena,
darovao si se na križu svakom čovjeku.
U euharistiji nam daruješ sebe,
u kruhu nam daješ snagu na našem putu.
Učini Gospodine da ovaj trenutak
osluškivanja, razlučivanja,
bude svakodnevica našeg posvećenog života,
kako bismo te prepoznali u licima
braće i sestara koje Tvojom voljom
svakodnevno susrećemo. Amen!*

3. TEKSTOVI ZA RAZMIŠLJANJE

A. RIJEČ BOŽJA

U ono vrijeme bijaše svadba u Kani Galilejskoj. Bila ondje Isusova majka. Na svadbu bijaše pozvan i Isus i njegovi učenici. Kad ponesta vina, Isusu će njegova majka: "Vina nemaju." Kaže joj Isus: "Ženo, što ja imam s tobom? Još nije došao moj čas!" Nato će njegova mati poslužiteljima: "Što god vam rekne, učinite!" A bijaše ondje Židovima za čišćenje šest kamenih posuda od po dvije do tri mjere. Kaže Isus poslužiteljima: "Napunite posude vodom!" I napune ih do vrha. Tada im reče: "Zagrabite sada i nosite ravnatelju stola." Oni odnesu. Kad okusi vodu što posta vinom, a nije znao odakle je –znale su slugе koje zagrabiše vodu – ravnatelj stola pozove zaručnika i kaže mu: "Svaki čovjek stavlja na stol najprije dobro vino, a kad se ponapiju, gore. Ti si čuvao dobro vino sve do sada." Tako, u Kani Galilejskoj, učini Isus prvo znamenje i objavi svoju slavu te povjerovalaše u njega njegovi učenici (Iv 2, 1-11).

B. RIJEČ CRKVE

Brze promjene u kulturi i društvu, iziskuju i od nas neprekidno promišljanje i razlučivanje kako adekvatno odgovoriti izazovima u duhu naše karizme i poslanja. Od nas se traži da novom odvažnošću i proroštvom odgovorimo potrebama našeg vremena. Neophodno je, stoga, osmisliti viziju budućnosti i u aspektima upravljanja djelima. Imajući u vidu sve ovo, Kongregacija za ustanove posvećenog života i družbe apostolskog života, izdala je smjernice ***Ekonomija u službi karizme i poslanja, Rim 2018***. Naše daljnje promišljanje temelji se na sadržajima spomenutog dokumenta, kako slijedi:

"Djela se mogu mijenjati dok poslanje ostaje vjerno početnoj karizmatskoj intuiciji, ucjepljujući se u današnje vrijeme; poslanje se

mora integrirati s hodom Božjeg naroda u povijesti i onaj tko radi za neko poslanje Crkve mora u njegovu ostvarivanju ostati poučljiv glasu Duha. Pod tim se uvjetima sposobnost karizme i djela koje je izražavaju obnavlja i otvara budućnosti. U protivnom i najinovativnijim djelima prijeti opasnost da pruže trenutačne odgovore, koji su nesumnjivo djelotvorni, ali nisu otvoreni proroštvu i, u konačnici, manje su evanđeoski” (23).

”U sadašnjim nesigurnostima, u društvu koje je kadro pokrenuti goleme resurse, ali čije je razmišljanje na kulturnom i moralnom planu i dalje neadekvatno kako bi ih koristilo za postizanje primjerenih ciljeva, posvećene osobe moraju se osjetiti potaknutima da proroštvu daju lice koje nas poziva ne predavati se i izgrađivati prije svega smislenu budućnost za buduće naraštaje. Ne treba se bojati predložiti nešto novo. Naime, *zajedničkim* imaginativnim zalaganjem moguće je preobraziti ne samo institucije već također načine života i probuditi bolju budućnost za sve narode” (20).

Temeljne točke za preoblikovanje Družbe u optici Ekonomije zajedništva, koje donose Smjernice mogu se sažeti kao:

Temelji

- Raspiriti iznova potrebu da se obratimo Gospodinu Isusu, čak i po pitanjima ekonomije, kako bismo bili “svjedoci drugačijeg načina rada, djelovanja, življenja” (19).
- Podsjetiti se da su nam imovina i djela *povjereni kao dar brižnoga Boga* za ostvarivanje poslanja. Ispravno upravljanje imovinom i djelima, u vezi kojega su pružene određene upute, omogućuje da *živimo evanđeoski izbor siromaštva i budemo vjerni karizmama koje su dane* utemeljiteljima i utemeljiteljicama, na službu poslanja Crkve (99).
- Potvrditi kako je u Božjem spasiteljskom planu *Crkva* poput vjernog i mudrog upravitelja [koji] ima zadaću brižno skrbiti za

ono što mu je povjereno” (2).

- *Ostati vjerne karizmi i poslanju* (15).
- Jamčiti *kontinuitet i vitalnost karizmi* znači ne djelovati površno i nestručno.
- Biti svjesne da između *karizme i upravljanja dobrima* nema proturječnosti (37).
- Podvući si kako se karizme rađaju i pokreću iz jednog poticaja koji nije primarno ekonomski, koji ne želi samo zauzimati prostore moći, već se rađa kao izraz nekog ideala, dalekosežnog pogleda (46).
- Prepoznati uvijek veće dobro (48).
- Preustrojiti *djela kako bi se sačuvao* smisao vlastite karizme (27).
- Zadržati svoj pogled u poslanju i upravljanju djelima na onome što je bitno (25).

Budućnost

- Da se naučimo dalekovidno gledati, s vizijama budućnosti bez obzira na trenutačne rezultate, kojima bismo, zbog osjećaja odgovornosti i u najboljim namjerama, mogli težiti (46).
- Elaborirati viziju budućnosti i u aspektima upravljanja djelima, zadaća je svake ustanove, obveza vjerničkog razmišljanja u službi afirmacije prisutnosti Kraljevstva ovdje i sada; to je proces crkvenog razlučivanja koje svojim djelima utjelovljuje vlastito posredovanje (22).
- Odgovoriti već danas na pitanja koja postavlja povijest (47).
- Iznova osmisliti put, zadati si nova pravila i naći nove oblike odgovornog zauzimanja, oslanjajući se pritom na pozitivna iskustva, a odbacujući negativna (2).
- Opirati se rezignaciji (krizi) tako da se suočimo s teškoćama sadašnjeg trenutka (2).
- Izgrađivati prije svega smislenu budućnost za buduće naraštaje (20).
- Posjedovati kapacitete za budućnost neke karizme kako bismo ih suprotstavili brzini i globalizaciji promjena koje su u tijeku

(društveno-ekonomske, političke, zakonodavne) i koje se očito nanovo javljaju zbog složenosti problema s kojima se treba uhvatiti u koštac, što uključuje i pitanje upravljanja (26).

- Podsjetiti se kako se budućnost djela tiče nas kao Crkve te im kao Crkva moramo pristupati (32).

Formacija

- Podsjetiti se da izgradnja (formacija) za ekonomsku dimenziju polazi od dijeljenja humanih, etičkih i moralnih motivacija kako bi se prispjelo ponovnom otkrivanju evanđeoske dimenzije ekonomije, kako bi se upravljalo ekonomskim strukturama u skladu s načelima besplatnosti, bratstva i pravednosti, te kako bi se živjelo logiku dara, dajući tako pravi doprinos ekonomskom, društvenom i političkom razvoju društva i same Crkve (18).
- Nastaviti hod (put) duhovnog razmišljanja o dobrima i njihovu upravljanju, koristeći se također priložima koje je Dikasterij zatražio od poglavara ustanova posvećenog života i družbi apostolskog života (4).

Koordinacija – planiranje

- *Zajedničko činjenje (rad)* podrazumijeva, također, koordinaciju i sudioništvo u pogledu planiranja i upravljanja, mentaliteta, kulture i prakse koje, ako budu ozbiljno ostvarivane, mogu jamčiti kontinuitet nemalom broju djela, njihovu evanđeosku djelotvornost i ekonomsku održivost (33).
- Posjedovati planski mentalitet koji polazi od duhovnog i crkvenog iskustva, da bi pretočio u konkretnost viziju budućnosti ustanove, kroz strateški plan rada, koji koristi zajedničke putove (26).

Procesi

- Moramo pokretati *proces* a ne *zauzimati prostore* (46).
- Dati prednost i strpljivo pratiti početak procesa (46).

- Pokrenuti procese *izgradnje za ekonomsku dimenziju znači* pratiti promjene (46).

Imovina crkve

- Štititi crkvenu baštinu koja nadilazi pokretna dobra i uključuje iskustva, znanja, vještine, kompetencije, profesionalnosti koje su obilježile prošlost i sadašnjost malih i velikih djela; povijest koja je tumačila potrebe mjesnih crkava (31).
- Pratiti upravljanje, svrhe, značenja i društvene i crkvene implikacije ekonomskih izbora ustanova posvećenog života (46).

Apostolat

- Razumjeti potrebe muškaraca i žena, osobito najmanjih i najkrhkijih te njihovo konkretiziranje kroz mentalitet planiranja (46).
- Održavati živim *apostolsko nadahnuće* (37).
- Dostizati i ostvarivati zajedničke ciljeve (37).
- Usmjeravati *razvoj društvenog suživota* i izgrađivanje naroda u kojemu su razlike usklađene unutar određenoga zajedničkog projekta (45).
- Pomoći mjesnim crkvama kako bi se otvorile *dinamizmu univerzalnosti* i istodobno otvoriti se dinamici mjesne Crkve gdje živi i vrši vlastiti apostolat (48).
- Izbjegavati upasti u napast da „dio“ (naš mali dio ili vizija svijeta) može biti veći od cjeline Crkve (48).

Upravljanje dobrima

- Biti *dobri upravitelji* karizmi primljenih od Duha i u pogledu raspolaganja i upravljanja dobrima (2).
- Jamči *održivost* djelâ njihovim svjesnim i uravnoteženim upravljanjem (37).
- Upravlјati prema kriterijima ekonomičnosti, ali tako da ne gušimo

karizmu (37).

- Preispitati *način upravljanja i raspolaganja dobrima ustanove* (24).
- Suprotstaviti se svakoj individualističkoj i osobnoj praksi upravljanja (24).
- Prihvatiti da dobit ne smije biti jedini kriterij za upravljanje djelima (15, 37).
- Biti svjesni da određene tehnike upravljanja nisu u skladu s evanđeoskim načelima i socijalnim naukom Crkve (12).
- Dati prednost ne samo rezultatima upravljanja, već i cjelokupnom ekonomskom procesu (15).
- Ući u logiku *nove kulture upravljanja* koja poštuje i cijeni područja mjesne Crkve (31).

Polaganje računa – odgovornost – transparentnost

- Polaganje računa predstavlja sklonost dijeljenju s drugima odluka, čina i rezultata. Opravdana samostalnost ustanova povezana je, dakle, s odgovornošću u odlukama o upravljanju i u načinima njihova ostvarivanja, vodeći računa o onome što je određeno u općem i vlastitom pravu (51).
- Odgovornost, transparentnost i povjerenje su inkluzivna načela: nema odgovornosti bez transparentnosti, transparentnost rađa povjerenje, a povjerenje se sljubljuje s jednim i s drugim (41).
- Izraz “transparentnost” želi biti istoznačnica za sposobnost polaganja računa o aktivnostima, izvršenim izborima i postignutim rezultatima. Podnošenje izvješća i bilance – kao instrumenti transparentnosti – omogućuju steći sažeti ali istodobno strogi uvid u izvršene aktivnosti i njihove rezultate, potičući kod upravitelja sklonost polaganju računa o vlastitom djelovanju, vlastitim izborima i, općenitije, o vlastitom ponašanju. Polaganje računa pospješuje, također, razboritost u upravljanju dobrima. Većoj svijesti, naime, odgovara veća preciznost u utvrđivanju rizika i, ako treba, zaokreta koje treba učiniti (42).
- Kultura i praksa transparentnosti ne trebaju biti odvojene od

vjernosti vlastitoj povijesti i karizmatškoj tradiciji s obzirom na zavjet siromaštva i uravnotežene normative što se tiče ovisnosti, ograničenja u upotrebi i raspolaganja dobrima (usp. kan. 600). Odnos između stjecanja povjerenja i usvajanja instrumenata za podnošenje izvješća i bilance susreće se u zajedničkom iskustvu: što se više povećava transparentnost u upravljanju to se više povećavaju mogućnosti i raspolaganje bilo javnim bilo privatnim resursima (43).

Konflikti – odnosi u bratstvima

- Prihvaćati *konflikte*, preuzeti na sebe brigu za njih a ne prati ruke, ne ostati zarobljeni njima, kako bismo ih preobrazili u nove procese koji streme zajedništvu u različitostima (49).
- Stvarati bratske odnose, utemeljene na iskrenom poštivanju i uzajamnom povjerenju, postaju tako dragocjeni resursi za upravljanje (36).

Ovo je put koji svaka Kći Milosrđa i svaka zajednica treba slijediti u procesu restrukturiranja Družbe u kojemu ne smije biti zanemaren “ekonomsko-administrativni” obzor.

4. ZAVRŠNA MOLITVA

*Hvalite, sluge Jahvine, hvalite ime Jahvino!
Blagoslovljeno ime Jahvino sada i do vijeka!
Od istoka sunca do zalaska hvaljeno bilo ime Jahvino!
Uzvišen je Jahve nad sve narode, slava njegova nebesa nadvisuje.
Tko je kao Jahve, Bog naš, koji u visinama stoluje
i gleda odozgo nebo i zemlju?
Podiže iz prašine uboga, iz gliba vadi siromaha
da ga posadi s prvacima, s prvacima svoga naroda.
Nerotkinji daje da u domu stanuje kao radosna
majka djece brojne (Psalam 113).*

1.

MILOSRĐE U PROJEKTU PREOBLIKOVANJA

4. faza Rekreativna – radovati se

1. POČETNA MOLITVA

*Gospodine Isuse,
pozivaš me da živim u miru,
da zračim vedrinom i radošću
i u dnevnim poteškoćama.
Danas te molim položi na mene
svoje blagoslovljene ruke
da tvoja radost prožme moj život.*

*Umnoži moje povjerenje u tebe.
Ti si Bog, gospodar povijesti i života,
moga života, naših života.
Stoga te molim,
uzmi moj život i život mojih sestara,
sa svim našim bolima i potrebama,
i tvojom moćnom ljubavlju
ispuni nas krepošću radosti. Amen!
Gustavo Jamut*

1. AKTIVNOST

Sudionici: 2 i više

Vrsta igre: natjecanje, grupno ili individualno

Nalazimo se u šumi i moramo pronaći što više 'tartufa', i otkriti vrstu.

Potrebni materijal:

- papir (mogu biti i novine)

- 'mirisi' (crveni luk, češnjak, kava, ocat, i sl.)
- košara za sudionike u koju će odlagati loptice

Tijek:

Pripremiti papirnate loptice unutar kojih treba staviti nešto s izrazito jakim mirisom (luk, češnjak, kavu, ocat, itd. ; u svaku lopticu po jedan miris), izmiješati ih i staviti zajedno na stol ili na pod. Svaka skupina ili pojedinac dobiva zadatak pronaći loptice samo jednog mirisa. Na početku se natjecatelji moraju približiti loptama i bez dodirivanja moraju ih mirisati. Ako misle da su pronašli loptu s mirisom dodijeljenom svom timu, uzmu je i polože u svoju košaricu. Jednom dodirnuta, lopta mora nužno biti stavljena u košaricu. Pobjeđuje onaj tim koji je, nakon određenog vremena, pronašao više loptica s mirisom koji im je dodijeljen. Dobro je predvidjeti kaznu za pogrešno uzete loptice (inače, sudionik može uzeti sve pa igra gubi svrhu).

Susret može završiti prigodnom pjesmom.

2.

RAZMIŠLJANJE O KARIZMI

1. faza Duhovna – slušati

1. UREĐENJE PROSTORA:

U dvorani susreta može se staviti na prikladno mjesto dokument *Karizma Družbe* i jedna svijeća. Neka svaka sestra zajednice na simboličan način prikaže svoje djelovanje i življenje karizme.

2. KRATKI UVOD:

Družbina karizma dar je Duha Svetoga koji je izvorno darovan Mariji Propetoga Isusa Petković i nastavlja se u vremenu. To je temelj i potpora našem životu i misiji koja se nastavlja i raste djelovanjem sestara i laika. Potiče nas donositi vjeru i milosrđe Božje svim ljudima dobre volje i poziva na evangelizaciju u Crkvi u „izlasku“.

3. POČETNA MOLITVA

Meditativna glazba....

Oče nebeski, u kulturi našeg vremena kao da vrijedi samo ono što je prividno. Tako se i naš pogled zaslijepi pred senzacionalnim bogatstvima koja čine nestvarni uspjeh života. Daj nam shvatiti kako samo ponizne geste ljubavi, u okviru svakodnevnog života, s tvojim pogledom, grade kraljevstvo nebesko. Pomozi nam vjerno živjeti duh Evanđelja, kao svjedoci milosrdne ljubavi u Crkvi, po primjeru blažene Marije Petković i serafskog oca Franje. Amen!

4. TEKSTOVI ZA RAZMIŠLJANJE

A. RIJEČ BOŽJA

Ja zasadih, Apolon zali, ali Bog daje rasti. Tako niti je što onaj tko sadi ni onaj tko zalijeva, nego Bog koji daje rasti. Tko sadi i tko zalijeva, jedno su; a svaki će po svome trudu primiti plaću. Jer Božji smo suradnici: Božja ste njiva, Božja građevina. Po milosti Božjoj koja mi je dana ja kao mudri graditelj postavih temelj, a drugi naziđuje; ali svaki neka pazi kako naziđuje. Jer nitko ne može postaviti drugoga temelja osim onoga koji je postavljen, a taj je Isus Krist. Naziđuje li tko na ovom temelju zlatom, srebrom, dragim kamenjem, drvom, sijenom, slamom, svačije će djelo izići na svjetlo. Onaj će Dan pokazati jer će se u ognju očitovati. I kakvo je čije djelo, oganj će iskušati. Ostane li djelo, primit će plaću onaj tko ga je nazidao. Izgori li čije djelo, taj će štetovati; ipak, on će se sam spasiti, ali kao kroz oganj (1 Kor 3, 6-9: 11-15).

B. RIJEČ CRKVE

Traži se, prije svega, vjernost osnivačkoj karizmi i susljednoj duhovnoj baštini svake Ustanove. Upravo u takvoj vjernosti nadahnuću utemeljitelja i utemeljiteljica, daru Duha Svetoga, lakše se otkrivaju i gorljivije se nanovo oživljuju bitni elementi posvećenoga života.

U toj perspektivi karizma svake Ustanove tjerat će posvećenu osobu da bude sva Božja, da govori s Bogom ili o Bogu... kako bi okušala kako je Gospodin dobar (usp. Ps 34, 9) u svim situacijama.

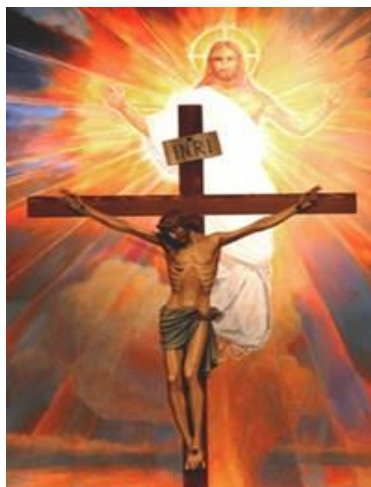
Zaista, upravo se taj trostruki odnos uvijek javlja, iako sa specifičnim crtama raznih životnih modela, u svakoj karizmi utemeljenja, zbog

same činjenice da u njoj dominira „duboki žar duše da se suobliči Kristu, da bi svjedočila koji vid njegove tajne“, specifični vid pozvan da se utjelovi i razvija u najizvornijoj tradiciji Ustanove, prema Pravilima, Konstitucijama i Statutima (usp. VC 36).

Vrijeme je da se novost čuva u kreativnosti kako bi se sačuvao izvoran okus od Boga blagoslovljene plodnosti (Za novo vino nove mješine, usp. 55).

C. RIJEČ DRUŽBE

Po primjeru naše Majke Marije Petković, temeljimo svoj život na Otajstvu utjelovljenja, križa i uskrsnuća Isusova, jer «naša je Družba osnovana zato da bude ognjište ljubavi prema Kristu, našoj propetoj Ljubavi (Karizma, br. 6).

Premile moje! Bog Vas je odabrao da Ga slijedite u ovoj Njegovoj Družbi, kojoj je dao svoj duh i želi da taj duh takav ostane. Vi koje ste odabrane od Gospodina od svijeta između tisuća i tisuća i u Družbi Vas je odabrao da dođete u Rim, kao sv. Petar i Pavao, a odavde da idete po svijetu.

Vi ste suutemeljiteljice s vašom prvom Majkom, stoga morate biti ponizne kako bi vas Gospodin mogao ispuniti svojim milostima, pa da mognete drugima dati sve ono što ste primile od Boga i vaše Majke. Sačuvajte duh svoje Družbe. Svaka Družba ima svoj vlastiti duh, baš kao što jedna biljka daje isti cvijet i isti plod, gdje god se premjestila, ne mijenja svoju prirodu" (Rim, 14.8.1960.).

5. PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE I RAZGOVOR

Koji te se od ponuđenih tekstova najviše dojmio? Zašto?

- Što u tebi izazivaju riječi "i vi ste suutemeljiteljice"? Osjećaš li se tako?

6. ZAVRŠNA MOLITVA ILI PRIGODNA PJESMA

Gospodine, u evanđeoskoj radosti srca zahvaljujemo ti za našu dragu Družbu i njezinu milosrdnu karizmu, za blaženu Majku Utemeljiteljicu, za naše prve sestre i sve one koje su nesebično ugradile svoj život u krošnju ovog stabla milosrdnih djela. Zahvaljujemo ti i za sve one koje su koračale dio svoga životnog puta s nama, za naše dobročinitelje po kojima nam je tvoja Očinska ruka uvijek blizu. Pohodi nas darom trajnog zahvaljivanja pred licem Tvojim, što smo i same kćeri tvoje milosrdne ljubavi. To te molimo po Kristu Gospodinu našem. Amen!

2.

RAZMIŠLJANJE O KARIZMI

2. faza Odgojna – odgajati

1. PRILAGODBA PROSTORA:

Predlaže se da voditeljica pripremi onoliko srca koliko ima sestara te da na svakome napišu jedno djelo milosrđa. Zatim pozove sestre da uzmu po jedno srce i podijele značenje primljene poruke.

2. KRATKI UVOD:

U ovom susretu želimo zajednički promišljati o nekim bitnim točkama naše karizme, kao što su: Providnost, misije, crkvenost... i preispitati se kako ih danas živimo. Svjesne kako je Božja providnost vodila Mariju Petković u vršenju velikih djela za siromašne, želimo zahvaliti Bogu za raspoloživost prvih sestara, koje su potaknute Duhom i velikom ljubavlju, svoje živote ugradile u našu redovničku obitelj.

3. POČETNA MOLITVA

Otvori, Gospodine, oči našeg srca kako bi prepoznale da si Ti naša Providnost i da brineš o nama. Daj nam snage uvidjeti što jesmo i što imamo. Čuvaj, Gospodine, zapaljenu svjetiljku nade u nama. O snaži nam vjeru kojom ćemo mijenjati svijet. Pomozi nam živjeti darovanu karizmu, po Tvojoj svetoj volji i providnosti. Amen!

4. TEKSTOVI ZA RAZMIŠLJANJE

A. RIJEČ BOŽJA

"Zato vam kažem: Ne budite zabrinuti za život svoj: što ćete jesti, što ćete piti; ni za tijelo svoje: u što ćete se obući. Zar život nije vredniji od jela i tijela od odijela?" Pogledajte ptice nebeske! Ne siju, ne žanju niti sabiru u žitnice, pa ipak ih hrani

vaš nebeski Otac. Zar niste vi vredniji od njih? A tko od vas

zabrinutošću može svome stasu dodati jedan lakat? I za odijelo što ste zabrinuti? Promotrite poljske ljiljane, kako rastu! Ne muče se niti predu. A kažem vam: ni Salomon se u svojoj slavi ne zaodjenu kao jedan od njih. Pa ako travu poljsku, koja danas jest a sutra se u peć baca, Bog tako odijeva, neće li još više vas, malovjerni?" "Nemojte dakle zabrinuto govoriti: 'Što ćemo jesti?' ili: 'Što ćemo piti?' ili: 'U što ćemo se obući?' Ta sve to pogani ištu. Zna Otac vaš nebeski da vam je sve to potrebno. Tražite stoga najprije Kraljevstvo i pravednost njegovu, a sve će vam se ostalo dodati. Ne budite, dakle, zabrinuti za sutra. Sutra će se samo brinuti za se. Dosta je svakom danu zla njegova (Mt 6, 25-34).

„Ne bojte se dakle! Vredniji ste nego mnogo vrabaca" (Mt 10,31).

“Znamo pak da Bog u svemu na dobro surađuje s onima koji ga ljube, s onima koji su odlukom njegovom pozvani” (Rim 8, 28).

B. RIJEČ CRKVE

“Baš kao što nije moguće shvatiti Krista bez kraljevstva koje je došao donijeti, tako je i vaša osobna misija neodvojiva od izgradnje toga kraljevstva: „Tražite najprije Kraljevstvo i pravednost njegovu“ (Mt 6, 33). Tvoje poistovjećivanje s Kristom i njegovom voljom uključuje predano zauzimanje da s njim gradimo to Kraljevstvo ljubavi, pravde i sveopćega mira. Sâm Krist želi to iskustvo dijeliti s tobom, u svim nastojanjima i žrtvama koje ono podrazumijeva, ali i u svim radostima i obogaćivanju koje ti donosi. Ne možeš rasti u svetosti bez predavanja svega sebe, tijela i duše, dajući najbolje od sebe u tom nastojanju (Gaudete et exsultate, 25).

“Evanđelje nas poziva da se iskreno zagledamo u svoje srce i vidimo gdje nalazimo svoju sigurnost u životu. Obično se bogataši osjećaju sigurno u svojem bogatstvu i misle da kad je ono ugroženo, sav se smisao njihovoga zemaljskog života urušava. Sâm Isus nam je to rekao u prisposobi o ludom bogatašu gdje se govori o čovjeku koji je bio

siguran u sebe, ali je bio bezuman, jer nije mislio da bi tog istog dana mogao umrijeti (Gaudete et exsultate, 67).

C. RIJEČ DRUŽBE

„Kad me je Gospodin doveo u svibnju 1940. na drugu stranu zemlje, da malo više radim i trpim za Njega, odveo me preko Ekvatora, slabu i s jakim bolovima, kao da je izričito želio da u tim mjestima, tijekom dvanaest godina patnje, zajedno s njim, odgajam nove članice, njegove zaručnice, stotinu svojih duhovnih kćeri, s kojima osnovah šesnaest kuća za djela Njegovog milosrđa i za spasenje duša; sve to s izvanrednom pomoći Njegove providnosti. Tijekom tih dvanaest godina, tamni oblaci počeli su tamniti njegovo vječno Sunce, kako bi prikriili svjetlo mogega života, dok su duhovne boli bile teške zbog te tame koja je sakrila moju Ljubav. Stoga, svaka druga patnja koja se dodavala ovoj, činilo se da nadilazi moje snage“.

Nakon toga, kao što je bilo, novi premještaj u Rim, na sveto tlo njegovih prvih mučenika, tako da će se u boli i poniženju postupno razapeti, sve dok je u kušnji i napuštenosti, njegova ljubav ne pročisti; da bolje može razumjeti kako biti bezvrijedna i nedostojna službenica.

Unatoč svim tim bolovima i patnjama, bila je ushićena milosrdnom ljubavlju Gospodinovom, te posebnom skrbi i njegovom Providnosti za ovu njegovu Družbu, za koju se više nije mogla kretati zbog bolesti. Ali, što se tiče Družbe, bila je mirna, budući da je On sam vodi i podržava u svemu.

„Ali, sada razumijem što znači živjeti istinsku i vjerodostojnu vjeru koja se temelji na potpunom povjerenju. Kada je duša u tami sluškinja se osjeća potpuno ostavljenom u svetom zagrljaju božanskog milosrđa, njezina duša ponovno nađe svoj mir, osobito kad se potpuno preda Družbi u milosrdnoj Isusovoj Ljubavi, uvjerena da će se ispuniti njegova volja i na način na koji On sam želi; jer je jedina želja i svrha njezina činiti Božju volju. Stoga, vodi ovu barku drage Družbe, kako ti hoćeš, gdje hoćeš, pa kad se i najjači valovi dignu, a On se pretvara da spava, jer ona ih ne može vidjeti zbog tame, ali snagom vjere u Njegovu stvarnu prisutnosti na ovoj barki, mirno će spavati“ (Duhovni dnevnik, bilježnica 6).

Djelo Majke Marije Propetog Isusa Petković imalo je dakle svoj korijen u autentičnom poimanju Crkve kao kraljevstva Božjeg na zemlji u kojem su svi članovi pozvani da dadu vlastiti doprinos vremenitom i duhovnom rastu. Budući da nije moguće ljubiti Krista a da se ne ljube vlastita braća s kojima se On poistovjetio, prava kršćanska ljubav mora nužno obuhvatiti sve ljude, posebice najpotrebnije u okviru okomitog dinamizma koji ima Boga za konačnu svrhu i jedini cilj svih nadnaravnih težnja. Ova dva elementa, ili bolje, dimenzije: vodoravna i okomita ukrštaju se i neprekidno prožimaju u riječima i djelima Majke Marije Propetog Isusa Petković (Radovi simpozija, Stjepan Krsić, Rim 1991).

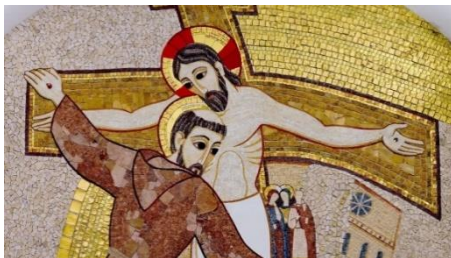
5. RIJEČI SV. FRANJE

Takav je Isus kojeg je Franjo strastveno ljubio, Isus koji je pateći iz ljubavi prema nama, bio napušten, ponižen, osiromašen i lišen svih znakova svoje mudrosti, moći, kraljevstva i božanstva. Ovo je Isus čije se karakteristike Franjo obvezuje slijediti.

Zato je krajnje siromaštvo postalo njegova omiljena vrlina, jer ono bolje govori o poniženju, napuštenosti i osiromašenju Isusa raspetoga. Ljubav je učinila da je Franjo izgubio prirodnu razboritost trgovačkog sina i predala ga ludilu križa.

Uistinu, otkrivamo više od jedne analogne značajke između uloge koju križ predstavlja u Isusovom životu i onoga što u Franjinom životu znači siromaštvo. Baš kao što križ sažima cijelo Isusovo otajstvo, tako je i siromaštvo franjevački ideal sličnosti s raspetim Kristom. Budući da Franjo nije mogao dati veći dokaz ljubavi, žrtvujući svoj mučenički život kako bi oponašao raspeće svoga Učitelja, žrtvovao je sve što je mogao žrtvovati kroz krajnje siromaštvo. I na isti način na koji je sama ljubav prikovala Isusa na križ, tako je sama ljubav ujedinila Franju i siromaštvo.

„Nazvao sam franjevačko siromaštvo serafskim, jer to je najvjerodostojnije. Upravo zato jer franjevačko siromaštvo potječe od same ljubavi i rađa samo ljubav. Ideal duhovnog života sv. Franje sastoji se u radikalnom nasljedovanju Krista, koji je središte svega stvorenoga; nasljedovanje koje je donijelo najsavršenije moguće sličnosti identiteta, misli, osjećaja i djelovanja. Ovaj ideal, koji se očituje u krajnjem siromaštvu i u najvećoj ljubavi, rođen je od osobne i strasne ljubavi prema Isusu raspetom, a ta ljubav je razmatranje otajstva križa“ (Gratien de Paris, ofm cap).

6. PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE I RAZGOVOR

- Gdje je sigurnost tvoga života? Njeguješ li povjerenje u Božju providnost?
- Od početka Družbe misije su bile u njezinom središtu. Što predlažeš za oživljavanje misijskog duha danas?
- Koje karakteristike karizme prepoznaješ u samoj sebi i u svojoj zajednici?

7. ZAVRŠNA MOLITVA

Isuse moj, Kralju moj!, Kralju i Gospodaru ove Družbe! Danas, sjećajući se tvoga beskrajnog milosrđa i darovanih milosti ovoj tvojoj Družbi tijekom ovih godina... zahvaljujem ti u ime svih. Ljubim te i blagoslivljam, o Ljubljeni Gospodaru i Kralju moj. Zahvaljujem ti, o Ljubavi beskrajna: hvala ti, o Ljubljeni naš. Hvala, o predobri Oče i Zaručnice naš, hvala za sve, uistinu za sve! Sve što je u ovoj Družbi tvoje je djelo, tvoja Providnost i milosrđe (Duhovni dnevnik, 25.3.1955.).

2.

RAZMIŠLJANJE O KARIZMI

3. faza Organizacija – upravljanje

Osnovna imovina

1. Uvod

Na XV. Redovitom vrhovnom kapitulu prihvaćen je poziv Svete Stolice za uvođenjem koncepta „osnovne imovine” kako bi „u svim provincijama bila provedena *izobrazba u svrhu senzibilizacije i formacije* o nužnosti definiranja osnovne imovine” (Okružnica *Smjernice za upravljanje dobrima u ustanovama posvećenog života i družbama apostolskog života*).

Razlozi su mnogovrsni. Stoga, *Smjernice* kažu: „razlozi redovitog i dugoročnog upravljanja zahtijevaju *da se pristupi općem utvrđivanju dobara ustanove*, da se ne zaobilazi odredbe određene kanonskim pravom koje imaju za cilj jamčiti opstanak ustanove i olakšati postizanje same svrhe ustanove”.

Cilj ove teme sažet je u odrednici „da se spremno poduzmu *odgovarajuće inicijative* u svrhu izrade *imovnika dobara* upisanih u osnovnu imovinu te izvrši potrebne *formalne čine* upisa kada to još nije učinjeno” (Ekonomija karizme i poslanja 38).

2. POČETNA MOLITVA

Hvalit ću Jahvu svim srcem svojim u zboru pravednika,
u zajednici njihovoj.

Silna su djela Jahvina,
nek' razmišljaju o njima svi koji ih ljube.

Sjajno je i veličanstveno djelo njegovo,
i pravda njegova ostaje dovijeka.

Čudesima svojim spomen postavi,
blag je Jahve i milosrdan.

Hranu daje štovateljima svojim,
dovijeka se sjeća svoga Saveza.

Silna djela svoja objavi svom narodu,

u posjed im dade zemlju pogana.
Djela ruku njegovih vjernost su i pravednost,
stalne su sve naredbe njegove,
utvrđene za sva vremena, dovijeka,
sazdane na istini i na pravdi.
On posla spasenje svom narodu,
Savez svoj postavi zauvijek:
sveto je i časno ime njegovo!
Početak mudrosti strah Gospodnji!
Mudro čine koji ga poštuju.
Slava njegova ostaje dovijeka!

Ps 111

3. TEKSTOVI ZA RAZMIŠLJANJE

A. RIJEČ BOŽJA

Osvijestite se i otriježite za molitvu! Prije svega imajte žarku ljubav jedni prema drugima jer ljubav pokriva mnoštvo grijeha! Gostoljubivo primajte jedni druge bez mrmljanja! Jedni druge poslužujte – svatko po primljenom daru – kao dobri upravitelji različitih Božjih milosti! (1 Pt 4, 7-10).

Zato, neka se nitko ne hvasta ljudima jer sve je vaše. Bio Pavao, ili Apolon ili Kefa, bio svijet, ili život, ili smrt, ili sadašnje, ili buduće: sve je vaše, vi Kristovi, a Krist Božji! Tako, neka nas svatko smatra službenicima Kristovim i upraviteljima otajstava Božjih. A od upravitelja iziskuje se, napokon, da budu vjerni. Meni pak nije nimalo do toga da me sudite vi ili bilo koji ljudski sud; a ni ja sam sebe ne sudim. Doista, ničega sebi nisam svjestan, no time nisam opravdan: moj je sudac Gospodin (1 Kor 3, 21-4,4).

B. RIJEČ CRKVE

Tekstovi dokumenta *Ekonomija u službi karizme i poslanja* koji slijede, ne samo da potvrđuju koliko je hitno *odrediti okvire ekonomije zajedništva u svrhu radikalne životne opredijeljenosti*, već nam pomažu da „preispitamo pitanja ekonomije u duhu vjernosti karizmi kako bismo ‘već danas, za Crkvu i svijet, prednjačili u skrbi za siromahe u nadvladavajući egoizam logikom Evanđelja koje uči da se pouzdajemo u Božju providnost” (4).

Osnovna imovina (OI) Družbe na koju se Smjernice odnose je „skup dobara, pokretnih i nepokretnih, skup prava, pasivnih i aktivnih odnosa *pravne osobe*. Ta imovina, koja omogućava život ustanove, *ne smije biti izložena riziku*”. U Smjernicama je dosljedno naznačena *obveza* uvođenja koncepta OI u odredbe *Konstitucija* ili barem u drugi tekst *vlastitog prava* Družbe¹. Navedena odredba ne samo da je *omogućena* i propisana kanonskim zakonima, već je i *neodgodivo* rješenje za zaštitu kontinuiteta Družbe kao javne pravne osobe.

Glavni razlog zbog kojega se zahtijeva *ustrojstvo OI* je osiguranje *stabilne financijske* potpore/osnove u svrhu omogućavanja ekonomske samoodrživosti i opstanka Družbe te omogućavanja postizanja karizmatičkih ciljeva. Iz tog razloga nije suvišno da „na crkvenoj razini bude nastavljen hod promišljanja o dobrima i o njihovom upravljanju” (EKP 4); čime se pomaže svakoj Kćeri Milosrđa (CFM) da bude osvještenija po pitanju *nekretnina i pokretnina*, koje

¹ Družba je, u okviru XVRVK (2015.) odobrila “Ekonomski pravilnik” i “Računovodstveni priručnik”. U *Smjernicama* je, s tim u vezi, navedeno: “U svrhu učinkovite provedbe *pravilnika o upravljanju* i održavanja njegovih odredaba, potrebno je da unutar ustanove bude omogućena informiranost o istome te da bude predmetom periodične revizije u skladu s procedurom koja će biti definirana tijekom njegovog usvajanja” (EKP, br. 62, str. 91-92).

osim što jamče sredstva za život sestrama i njihovim kućama, omogućavaju i „realizaciju njihovih misija” (EKP 39).

Svaka zajednica treba provjeriti ima li u vlastitoj *ekonomskoj arhivi* sačuvanu ispravnu **dokumentaciju** vezanu uz *nekretnine* zajednica: imovinsku/vlasničku, katastarsku dokumentaciju, oslobođenja od sankcija i retroaktivne dozvole (ukoliko su radovi izvršeni bez zahtijevanih dozvola koje izdaju odgovarajuće građanske institucije) ili jesu li određena dobra još uvijek pod hipotekom ili zalogom te, prema tome, pod teretom.

Dobra Družbe su „crkvena dobra”

S tim u vezi u *Smjernicama* se navodi Kan. 634 § 1 “*Crkvena dobra određena su odredbama iz Pete knjige Vremenita crkvena dobra*, osim ako nije izričito određeno drugačije; a također je naznačeno kako **dobra** „pripadaju *javnim pravnim osobama*”² (Kan. 1257 § 1) te su uređena za namjene koje odgovaraju poslanju Crkve (Kan. 114 § 1)”. Osim toga, u Zakoniku je određeno kako „fizičke osobe ne smiju imati prava vlasništva na dobrima” (EKP 69).

Dobra se moraju čuvati i popisivati

Potrebno je istaknuti kako sva dobra Družbe ili provincije, bilo koje vrste, moraju biti **čuvana** i **popisivana**. U tom pogledu korisni su navodi u *Smjernicama*: „Potrebno je ukazati svakom upravitelju crkvenih dobara na odgovornosti **čuvanja dokumentacije** u sukladnosti s kanonskim propisima” (EKP 44).

„Dobra su, također, predmetom **inventarizacije** nakon kupnje, izgradnje, darivanja ili drugog zahvata ili posla kojim dolazi do

²Misli se na dobra Družbe.

uvrštenja dobara u imovinu, promjene ili rashoda dobara. Posebno se moraju čuvati sve isprave kojima se potvrđuje pravno vlasništvo na nepokretnim i pokretnim dobrima”³.

Utvrđivanje dobara i održivost djela

„**Utvrđivanje dobara ustanove**” (EKP 38) i nužnost **izrade točnog popisa nepokretne imovine** Družbe, Provincije ili redovničke kuće od osnovne su važnosti, a razlog za to dan je u obliku sljedećeg obrazloženja: „u svrhu učinkovite organizacije administrativnog upravljanja i računovodstva, izrada i stalno ažuriranje **popisa dobara** i vrijednosti koje su dobivene, pažljivo katalogiziranje i čuvanje dokumenata, posebice računovodstvenih isprava i garancija za rizike”.

Podsjećamo kako je u svrhu **održivosti djela/djelatnosti** dobro održavati primjerene i uravnotežene ekonomske uvjete i na odgovarajući način vrednovati raspoložive resurse.

Važna su četiri kriterija koja su navedena u *Smjernicama*:

1. *osigurati* opstanak ustanove;
2. *omogućiti* da budu postignuti ciljevi i svrha ustanove;
3. *izraditi* popis dobara uvrštenih u osnovnu imovinu;
4. *poduzeti* potrebne službene radnje vezane uz upis.

Preporučuju se kao iznimno korisno **periodično preispitivanje i revizija** uvjeta za izdavanje koncesija (odobrenja) trećim stranama s

³ EKP, br. 44, str. 74. Korisno je podsjetiti na sadržaj *Smjernica*: “**Dokumentacijska građa** određenog ekonomata omogućuje uvid u upravno-pravne postupke određene ustanove; omogućava, nadalje, primjereno planiranje i projekcije, vodeći računa o resursima; dokazivanje prava u slučaju sporova, djelovanje na transparentan način u administrativnom smislu; čuvanje povijesnih podataka i proučavanje načina na koji se karizma ostvarivala kroz povijest. U vezi s tim, katkad je na području crkvenih arhiva potrebno, tamo gdje je to moguće, usvojiti primjenu dosljednog mentaliteta upravljanja koji odgovara suvremenim tehnologijama. Koristeći se suvremenim tehnologijama korisno je, k tome, čuvati na drugom zaštićenome mjestu presliku isprava značajne vrijednosti, kako u slučaju nekog nemilog događaja ne bi bila izgubljena sva dokumentacija” (*Ibidem*, str. 74-75).

obzirom na nekretnine ili dio nekretnina; korisno je **čuvati poseban popis** nepokretnih i pokretnih dobara koja imaju povijesnu, umjetničku vrijednost ili se vrednuju kao dragocjenost; trajno je nužno, u konačnici, budno paziti da upravljanje dobrima koja su dio OI bude dosljedno **u skladnosti s poslanjem ustanove**, kako ne bi došlo do prekomjernog opterećivanja istih u sprezi s imovinom ili djelatnostima koje nisu spojive s onima kojima se bavi ustanova (40). „Uvrštenje i upis pojedinih dobara u OI treba podvrgnuti povremenoj evaluaciji” (72).

Odabir dobara koja trebaju biti uvrštena u OI uz odgovarajuću odluku i postupak dobivanja dozvole

Postoji odgovarajuća norma u tom pogledu: da budu definirani **kriteriji za upravljanje OI** (72); a u *Smjernicama* su ponuđeni vrijedni pokazatelji za **odabir dobara** koje treba uvrstiti u OI: dobra bez kojih *pravna osoba* ne bi imala sredstva za postizanje vlastite svrhe; treba isto tako količinu tih dobara prilagoditi ciljevima i potrebama same pravne osobe kao i voditi računa o tome da se određenim dobrima zbog njihova naravi ne može slobodno raspolagati, jer bi u protivnom došlo do propadanja same pravne osobe, te da nije dopušteno ne pristupati upisu osnovne imovine isključivo zato da se izbjegnu propisi kanonskog zakona o otuđenju. Svrha uspostave te imovine zapravo je zaštita i osiguranje istih dobara. (40)

Od Družbe se, također, očekuje da uspostavi „vlast koja će biti mjerodavna da vrši radnje **upisa dobara** putem *odgovarajuće odluke*” (38). U *Smjernicama* je s tim u vezi određeno: „zakoniti upis *zahtjev je prema kanonskom pravu*, bez obzira na kvalifikaciju koju OI može imati u građansko-pravnim uređenjima različitih država” (72).

U određenom kontekstu govori se, također, i o „**pokretnim i nepokretnim dobrima i zakonitom upisu**” (39), „u skladu s kriterijima koje je odredila Sveta Stolica te zakonima pojedinih država”. Uobičajeno je da se takav zahvat izvrši u okviru *vrhovnog ili provincijalnog kapitula*, ili vrhovna predstojnica uz suglasnost njezinog vijeća⁴; *Smjernice* su vrlo precizne:

Takve mjere moraju biti određene u osnovnom zakoniku ili drugom normativnom dokumentu vlastitog prava (*suo jure*), u obliku sljedećeg ili teksta sličnog sadržaja: *Osnovnu imovinu čine sva pokretna i nepokretna dobra koja su zakonitim upisom određena zato da jamče ekonomsku sigurnost ustanove. U odnosu na dobra cijele ustanove, taj upis vrši vrhovni kapitul ili vrhovni predstojnik uz suglasnost vlastitog vijeća. U odnosu na dobra pojedine provincije te dobra neke (redovničke) kuće koja je zakonito izgrađena, taj upis se vrši na provincijalnom kapitolu ili sličnim sastancima (usp. kan. 632), odnosno to čini provincijalna predstojnica uz suglasnost svojeg vijeća, a potvrđuje vrhovna predstojnica”* (65).

Nakon *uvrštenja dobara* u OI (u okviru *provincijskog kapitula*), provincijska predstojnica, uz suglasnost svoga vijeća, traži *potvrdu* od vrhovne predstojnice. Nakon toga, provincijska ekonoma sakuplja, za svako dodijeljeno dobro, odgovarajuću *katastarsku dokumentaciju*⁵,

⁴ EKP, br. 72, str. 99-100.

⁵ *Ažurirani izvadak koji izdaje Gospodarska komora* (registar poslovnih subjekata); primjerak važećeg *Statuta Družbe*; porezni i PDV broj; preslika (dvostrana) identifikacijskog dokumenta *pravne zastupnice*; *zapisnik* odluke kapitula o zakonitom upisu, s dozvolom provincijalne i vrhovne predstojnice. *Pravo vlasništva bez tereta hipoteka i dugova. Katastarski plan* nekretnine (uredno *urbanistička regularnost dobra*). *Izdane dozvole i koncesije/dopuštenja (suglasnosti)*, uključujući one koje su izdane. Za objekte čija izgradnja je započeta prije 1. rujna 1967. nisu potrebne dozvole prije tog datuma, ali su potrebne sve koje su nakon toga izdane; ukoliko je podnesen zahtjev i ishodeno oslobođenje od sankcije, predočiti primjerak dozvole retroaktivno izdane od strane općine, ukoliko je zatraženo oslobođenje od sankcije, ali općina još nije dala odgovor, predočiti: primjerak zahtjeva za oslobođenjem od sankcije, primjerak svih priznanica o uplatama, dokumente iz kojih proizlazi nepostojanje obveza (za Italiju). Ukoliko je površina dobra veća od 5 000 metara predočiti

koju treba predočiti javnom bilježniku, kao *službenom izdavatelju isprava*, koji je ovlašten izraditi, u skladu s formalnim zahtjevima, dokument dobra u obliku javne upravno pravne isprave, s učinkom javne isprave.

Ukoliko posjeduje *javnobilježničku ispravu*, provincijska ekonoma traži odobrenje od Kongregacije za ustanove PŽ i družbe AŽ (usp. kan 638 čl. 3), u svrhu dodjele i uvrštenja OI, u ime vrhovne predstojnice, uz suglasnost njezinog vijeća te uz mišljenje ordinarijata u mjestu gdje se nekretnina nalazi (81).

Različita dobra družbe – provincije – delegature

U *Smjernicama* je, također, naveden detaljni popis vezan uz *nepokretna, pokretna dobra* i *fond za depozit i osiguranje* koji mogu biti zakonito dodijeljeni OI:

nekretnine (egzistencijalne)

- mjesta obavljanja djelatnosti
- smještajni objekti zajednice
- domovi za skrb o starim i bolesnim sestrama

nepokretna – pokretna dobra (karizmatička – povijesna)

- kuća utemeljiteljice
- matične kuće
- kulturna dobra
- povijesne, umjetničke znamenitosti i dragocjenosti
- mogu predstavljati baštinjenu imovinu, ali i ekonomsku obvezu zbog zahtjeva čuvanja i održavanja

nepokretna dobra (prihod)

- služe za opstojnost družbe, provincije ili redovničke kuće

Uvjerjenje o (urbanističkoj) namjeni (s odredbama/uvjetima u privitku) s biljekom, koje izdaje općina (za Italiju). *Potvrda o energetske certifikatu*.

pokretna dobra (*apostolska*)

- služe za ostvarivanje karizmatičkih ciljeva

fond za zaštitu i sigurnost

treba biti određen razmjerno djelima ustanove, provincije ili redovničke kuće koja su nužna za zaštitu redovničke obitelji kada postoje razgranate aktivnosti koje je mogu izložiti značajnim ekonomskim rizicima (usp. *fond sigurnosti*, EKP 39). U OI se, pak, ne ubrajaju – osim u slučaju da su zakonito upisani – plodovi zemlje, rada ili ostalih poduzetničkih aktivnosti, prihodi od kapitala i nepokretne imovine, iznosi privremeno uloženi kao kapital u svrhu povećanja prihoda, same nekretnine namijenjene, u skladu s voljom darovatelja, – za svrhe dezinvesticije i trenutačne reutilizacije primitaka.

4. ZAVRŠNA MOLITVA

Duše Sveti, siđi na nas i daj da se otvorimo svjetlosti tvoje ljubavi, kako bismo iskusili dobrotu Boga Oca i kušali Božju Riječ, tako da Gospodin Isus bude uistinu prisutan u odnosima, odlukama i svakom vidu našeg postojanja.

Duše Sveti, obuzmi nas, daj nam da spoznamo tajnu Božje ljubavi, koja je objavljena u Isusu i da zamijetimo znakove njegove ljubavi ispunjene prisutnosti u stvorenjima, povijesti i u našem životu, kako bismo surađivale u njegovom djelu spasenja.

Duše savjeta, prosvijetli nam spoznaju da odlučno i marljivo koračamo putem Božjim i da uvijek biramo i činimo dobro, ojačane krepošću mudrosti. Amen!

2.

RAZMIŠLJANJE O KARIZMI

4. faza Rekreativna – radovati se

1. POČETNA MOLITVA

“Velika su i čudesna djela tvoja,
Gospodine, Bože, Svevladaru!
Pravedni su i istiniti putovi tvoji,
Kralju naroda!

Tko da te se ne boji, Gospodine,
tko da ne slavi ime tvoje!
Ti si jedini svet!

I zato svi će narodi doći
i klanjati se pred tobom
jer se očitovahu pravedna djela tvoja“ (Otk 15,3 - 4).

2. PRIJEDLOG

Igra: Na putu Marije Petković

Potrebni materijali:

- ✓ Ploča
- ✓ Dugme različite boje za svakuog sudionicu igre
- ✓ Kocka

Broj igrača: dvoje i više...

Sudionice bacaju kocku u smjeru kazaljke na satu.

Pobjeđuje ona koja prije stigne u vrt Marije Petković.

Pravila igre:

- ✓ Da biste ušli u vrt Marije Petković i pobijedili u igri, potrebno je baciti kocku i ući u vrt prema dobivenom broju, a u slučaju da prekoračimo, vraćamo se natrag za onoliko kvadrata koliko ih ima više.
- ✓ Ponuđeni kvadrati su:
- ✓ 5, 9, 14, 18, 27, 33, 41, 45, 47, 51 i 59. Ako uđete u jedan od njih, imate pravo ponovno baciti kocku.
- ✓ Ako kocka padne na kvadrate 2, 3 i 7, toliko mjesta možeš nastaviti dalje na putu Marije Petković.
- ✓ Ako padne na 20, 31, 36, 56 i 61, kažu ti koliko si kvadrata izgubila.
- ✓ Ako padne na kvadrate 12, 23 i 39 imaš priliku krenuti naprijed kao što je naznačeno u tim brojevima.

U prilogu su tabela i kocka za svaku zajednicu

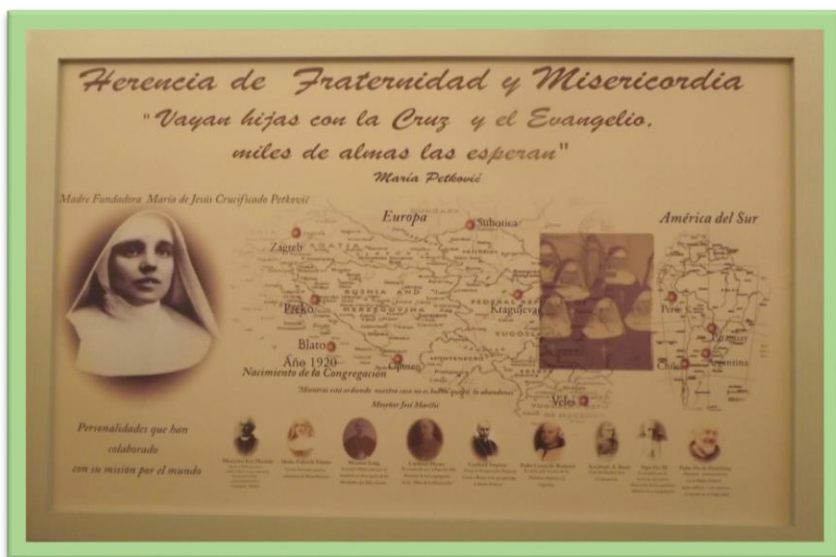
3. ZAVRŠNA MOLITVA

Hvala ti, Gospodine, jer si s nama kad molimo, kad spavamo, kad patimo, ali i kad se igramo. Jer, gdje se netko smije, ti si uvijek tamo da se nasmiješ s njim. Hvala na trenucima sestrinske radosti. Prati nas na putu prema vječnosti. Amen!

3.

NAŠA APOSTOLSKA PRISUTNOST I KARIZMA MILOSRĐA

1. faza Duhovna – slušati

"Idite, kćeri moje, u svijet – širiti Božju ljubav!"

1. UREĐENJE PROSTORA

U dvorani susreta može se staviti Biblija, Konstitucije, svijeća, sandale i natpis "Idite i naviještajte!".

2. UVOD

U ovoj fazi želimo uputiti "milosrdan pogled" na nas same i djelatnosti koje vršimo. Želimo se zapitati kakva je naša prisutnost u njima, i kako koristimo svakodnevnu priliku naviještati radost Evanđelja ponajprije svjedočanstvom života. Ima puno redovničkih zajednica koje se bave odgojem i obrazovanjem, njegom bolesnika ili župskim apostolatom, ali u čemu je naša prepoznatljivost, koje je naše karizmatičko obilježje po kojemu smo jedinstvene? Moramo biti ponosne što smo pozvane činiti Očeva djela milosrđa, ali mi same moramo biti milosrde.

3. POČETNA MOLITVA

(predlaže se moliti u tišini, a nakon određenog vremena neka svaka sestra pročita naglas redak koji joj se najviše dojmio)

O, Bože, ti koji imaš vremena za nas, daj nam vremena za tebe.
Ti koji držiš u svojim rukama ono što je bilo i što će biti, nauči nas kako sabrati raspršene trenutke našeg života.

Pomozi nam sačuvati **prošlost**, a da nas ona ne opterećuje,
nauči nas živjeti i izreći ti našu zahvalnost i sačuvati vjernost.
Oslobodi našu prošlost od svega što je beskorisno,
što nas pritišće i sputava u radosnu življenju.

Oslobodi našu **sadašnjost** od groznice koja uznemiruje
i od lijenosti koja guši svako nastojanje.
Daj Gospodine da iskusimo ljepotu sadašnjeg trenutka
i oslobodi nas svakog iluzornog sna.

Daj da gledamo u **budućnost** bez straha,
nauči nas bdjeti.

Oslobodi našu budućnost od beskorisnih briga,
od strahova koji nam krađu vrijeme,
od računica koje nas zarobljuju.

Ti si Bog, Gospodar vremena,
Gospodar prošlosti, sadašnjosti i budućnosti.

Hvala ti za vrijeme koje stavljaš na raspolaganje našem umu,
našim izborima, našim nadama. Amen!

4. TEKSTOVI ZA RAZMIŠLJANJE

A. RIJEČ BOŽJA

Sine moj, ne uskraćuj milodara siromahu
i ne daj da dugo iščekuju oči ubogoga.

Ne žalosti dušu gladnu

i ne draži čovjeka u oskudici njegovoj.

Ne razdražuj srca ogorčena

i ne pusti uboga da čeka na dan tvoj.

Ne odbij molbe nevoljnika

i ne odvrćaj lice svoje od siromaha.

Ne odvрати pogleda svoga od potrebita

i ne daj nikomu prilike da te kune.

Jer, prokune li te tko u tjeskobi duše
svoje,

Tvorac će njegov uslišiti mu vapaj.

Nastoj omiljeti društvu

i prigni glavu pred vladarem.

Saslušaj siromaha

i uljudno mu odzdravi;

izbavi potlačena od njegova tlačitelja

i ne budi podao u svojoj presudi.

Budi kao otac sirotama
i kao muž budi na pomoć udovicama.
I bit ćeš kao sin Svevišnjemu,
koji će te ljubiti više nego tvoja majka (Sir 4, 1 – 10).

B. RIJEČ CRKVE

Svetost je, također, *parezija*: to je smjelost, evangelizacijski polet koji ostavlja trag na ovome svijetu. Da bismo to mogli učiniti, sam Isus nam dolazi ususret i ponavlja nam, radosno ali odlučno: „Ne bojte se!“ (Mk 6, 50). „Ja sam s vama u sve dane – do svršetka svijeta!“ (Mt 28, 20). Ove nam riječi omogućuju da kročimo kroz život i služimo istom onom hrabrošću koju je Duh Sveti pobudio u apostolima, potičući ih da naviještaju Isusa Krista. Odvažnost, entuzijizam, sloboda u govoru, apostolski žar, sve je to uključeno u riječ *parezija*. U Bibliji se koristi istu riječ da se opiše slobodu života otvorena i raspoloživa za Boga i braću (usp. Dj 4, 29; 9, 28; 28, 31, 2 Kor 3, 12; Ef 3, 12; Heb 3, 6, 10, 19) (**Gaudete et exsultate 129.**).

Bl. Pavao VI. spomenuo je među ostalim preprekama evangelizaciji upravo manjak *parezije* koji je „nedostatak revnosti; to je tim teže što dolazi iznutra“. Koliko često smo u napasti da se držimo blizu sigurne obale! Ali, Gospodin nas poziva da se otisnemo na pučinu i bacimo naše mreže u dublje vode (usp. Lk 5, 4). On nas poziva da uložimo svoj život u njegovoj službi. Čvrsto se držeći njega smoći ćemo hrabrosti sve svoje karizme staviti u službu drugih. O, kad bi se uvijek osjećali potaknuti njegovom ljubavlju (usp. 2 Kor 5, 14) da možemo reći zajedno sa svetim Pavlom: »jao meni ako evanđelja ne navješćujem“ (1 Kor 9, 16) (**Gaudete et exsultate 130.**).

Upravimo svoj pogled u Isusa. Njegovo duboko suosjećanje sezalo je prema drugima. U tome suosjećanju nije bio kolebljiv, plašljiv ili usredotočen na sebe samog, kao što je često slučaj s nama. Upravo suprotno. To ga je suosjećanje nagnalo da odlučno izađe iz sebe da bi propovijedao i slao druge u misiju ozdravljenja i oslobođenja. Priznajmo svoju slabost, ali dopustimo Isusu da je uzme u svoje ruke pošalje nas u misiju. Mi smo slabi, ali imamo blago koje nas čini velika i koje može one koji ga primaju učiniti boljima i sretnijima. Odvažnost i apostolska hrabrost su sastavni dio poslanja (**Gaudete et exsultate 131.**).

C. RIJEČ DRUŽBE

Sve proizlazi od Oca, pa i mi, njegove kćeri, izašle smo iz njegovog milosrdnog Srca. Stvorene za djela njegove ljubavi; zato i nosimo ime *Kćeri milosrđa*, koje označava našu misiju i dužnost, da vršimo djela milosrđa (27.5.45.).

Idite, kćeri moje, sa svetošću, razboritošću i skromnošću, činiti djela milosrđa. Tako da svaka riječ i svaki vaš rad može pokazati: "Božja milost se utjelovila u njoj". Činite djela milosrđa ne samo u vašoj ćeliji, već i pred ljudima (22.11.46).

5. PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE I RAZGOVOR

- Jesi li radosna što kao Kći milosrđa činiš djela milosrđa?
- Je li uočljivo milosrđe u našim djelima i apostolatu koji vršimo? Ako DA, u čemu? Ako NE, zašto?

6. ZAVRŠNA MOLITVA ILI PRIGODNA PJESMA

Isus nas poziva da budemo sluge, kao što je On sluga,
jer ljudi prihvaćaju Kristovu poruku
ne toliko od onih koji žive asketsku čistoću
već od onih koji svakodnevno žive iskušenje služenja.

U blaženstvima si nam rekao, Isuse, da su blaženi siromašni,
što znači da su siromasi oni koji se spašavaju.

Onda si dodao:

‘blago vama kad pomažete siromaha,
kad mu dajete jesti ili piti,
kad ga ugostite ili posjetite.’

I nastavljaš:

‘blagoslovljeni oni koji služe siromahe’.

Pomozi nam Isuse da budemo osjetljive i solidarne,
pomozi nam da te prepoznamo u siromasima i patnicima,
kako bi nas oni jednog dana ugostili u kući Oca.

(don Tonino Bello).

3.

NAŠA APOSTOLSKA PRISUTNOST I KARIZMA MILOSRĐA

2. faza Odgojna – odgajati

“Pripremite svoje nebo djelima milosrđa!”

1. UREĐENJE PROSTORA

Kao i u prethodnom susretu, u dvorani susreta mogu se staviti na vidno mjesto Biblija, Konstitucije, svijeća i sandale s napisanom porukom: "Pripremite vaše nebo djelima milosrđa!" (MU). Dok se sestre okupljaju može svirati prigodna duhovna pjesma s tematikom poziva ili misija.

2. UVOD

U vremenu smo promišljanja naših djela, odmjeravanja naših snaga i sposobnosti, te traženja novih načina za ići naprijed. Otvaraju nam se nove mogućnosti ali tu je i strah da ne pogriješimo; imamo priliku ponovo ispisati našu povijest, pobijediti uobičajeno i sigurnost usidrenu u ono što smo navikli raditi. Donošenje bilo kakve nove odluke neće biti lako ni jednostavno. Ali, ako dopustimo Gospodinu da nas on vodi u našem hodu, ako pomno slušamo njegovu Riječ – on će nam pokazati put. Ako intenzivno budemo ujedinjene s Njim u molitvi, u blagovanju Njegova tijela i krvi, nestat će strah koji ograničava našu raspoloživost i bit ćemo graditeljice života i djela naše drage Družbe, koja je nositeljica uvijek nove i aktualne karizme jer nosi ime Boga: Milosrđe.

3. POČETNA MOLITVA

"Pođite žurno i javite njegovim učenicima da uskrsnu od mrtvih. I evo, ide pred vama u Galileju. Ondje ćete ga vidjeti." (Mt 28, 7)

Gospodine, želimo te slijediti na putu za Galileju,
želimo učiti od Tebe dok ozdravljaš bolesne, dok brineš o mnoštvu;
želimo ponovno čuti tvoj glas i poziv da te slijedimo...
da sve ostavimo, osim žara za Kraljevstvo.
Ti nas zoveš i okupljaš u zajednicu.
Pozivaš nas da iziđemo i naviještamo Kraljevstvo

i Uskrsloga živoga
koji nije zatvoren u hramu, već vani,
pod vedrim nebom, među siromasima.

Blaženi vi koji ste me prepoznali:
u golome, u bolesnome, u gladnome,
u zatočenom i u žednom.

U ono vrijeme, Galileja je bila periferija. Gdje je danas Galileja?
Uz koga živi Uskrsli?
Gdje ići da ne promašimo susret?

Gospodine, daj nam dar razlučivanja,
pokaži nam svoje putove
da ne prođe ovo vrijeme
a mi ostanemo promatrati te izdaleka.
Daj nam svoga Duha za živjeti s drugima.
Daj nam svoga Duha da ne griješimo.
Daj nam snage da te tražimo u Galileji našeg vremena.
Pomozi nam da obnovimo put
koji vodi do tvoga Kraljevstva.

(Cfr. Marcelo Murua)

4. TEKSTOVI ZA PROMIŠLJANJE

A. RIJEČ BOŽJA

Božja riječ poziva nas da djelujemo u slobodi kako bi odgovorile potrebama Kraljevstva, a ne da gledamo samo na svoje male potrebe.

Jedanaestorica pođoše u Galileju, na goru, kamo im je naredio Isus. Kad ga ugledaše, padoše ničice preda nj. A neki posumnjaše. Isus im pristupi i prozbori: "Dana mi je sva vlast na nebu i na zemlji! Pođite dakle i učinite mojim učenicima sve narode krsteći ih u ime Oca i Sina

i Duha Svetoga i učeći ih čuvati sve što sam vam zapovjedio evo, ja sam s vama u sve dane – do svršetka svijeta (**Mt 28, 16-20**).

Tada Isus progovori Židovima koji mu povjeroše: "Ako ostanete u mojoj riječi, uistinu, moji ste učenici; upoznat ćete istinu i istina će vas osloboditi." Odgovore mu: "Potomstvo smo Abrahamovo i nikome nikada nismo robovali. Kako to ti govoriš: 'Postat ćete slobodni?'" Odgovori im Isus: "Zaista, zaista, kažem vam: tko god čini grijeh, rob je grijeha. Rob ne ostaje u kući zauvijek, a sin ostaje zauvijek. Ako vas dakle Sin oslobodi, zbilja ćete biti slobodni (**lv 8, 31-35**).

B. RIJEČ CRKVE

Trebamo poticaj od Duha, da nas ne paraliziraju strah i pretjerani oprez, da se ne navikavamo držati se unutar sigurnih granica. Sjetimo se da se u zatvoreni prostor na kraju uvuče vlaga i postaje zagušljiv i nezdrav. Kad su apostoli bili u napasti da ih zaustave opasnosti i strahovi počeli su zajedno moliti za *pareziju*: „I evo sada, Gospodine, promotri prijete njihove i daj slugama svojim sa svom smjelošću navješćivati riječ tvoju! (*Dj 4, 29*). A odgovor je odmah uslijedio: I pošto se pomoliše, potrese se mjesto gdje bijahu sabrani, i svi se napuniše Duha Svetoga te stanu navješćivati riječ Božju smjelo (*Dj 4, 31*).

Poput proroka Jone, stalno nas vreba napast da bježimo u sigurno utočište koje može imati mnoga imena: individualizam, spiritualizam, zatvaranje u svoje male svjetove, ovisnost, sustavnost, odbacivanje novih ideja i pristupa, dogmatizam, nostalgija, pesimizam, skrivanje iza pravila i propisa. Katkad nam je teško napustiti poznate i jednostavne načine rada. Ipak, izazovi i teškoće mogu biti poput oluje, kita, crva koji je podgrizao bršljan pod kojim je sjedio Jona, ili vjetra i

sunca koji su palili Joninu glavu. Za nas, kao i za njega, oni mogu poslužiti tome da nas vrate Bogu koji je nježnost sama i koji nas poziva da uvijek iznova krećemo na put.

Bog je neprolazna novost. Ona nas neprestano potiče iznova krenuti na put i izaći izvan onoga što nam je poznato, prema periferijama i granicama. On nas vodi tamo gdje je čovjek najranjiviji i gdje ljudska bića, ispod privida površnosti i konformizma, nastavljaju tražiti odgovor na pitanje smisla života. Bog se ne

boji! On je neustrašiv! On uvijek nadilazi naše sheme i planove. Ne boji se periferija, on sam je postao periferija (usp. *Fil* 2, 6-8; *Iv* 1, 14). Zato, ako se usudimo poći na periferije, tamo ćemo ga naći: on će već biti tamo. Isus nas prethodi u srcu tog brata, u njegovu ranjenom tijelu, u njegovu potlačenom životu, u duši u kojoj vladaju duboki očaj i tama. On je već tamo.

Istina je da moramo otvoriti vrata našega srca Isusu koji stoji i kuca (usp. *Otk* 3, 20). Ponekad se, međutim, pitam što ako je Isus već unutra i kuca na vrata našeg srca iznutra da ga pustimo da pobjegne od ustajalog zraka naše autoreferencijalnosti. U Evanđelju vidimo kako je Isus »obilazi[o] gradom i selom propovijedajući i navješćujući evanđelje o kraljevstvu Božjem« (*Lk* 8, 1). I nakon uskrsnuća, kad su se učenici razišli na sve strane, »Gospodin surađivaše« (usp. *Mk* 16, 20). To se događa kao plod istinskog susreta.

Navika je zavodljiva i govori nam da nema smisla pokušati mijenjati stvari, da ne možemo ništa učiniti da promijenimo situaciju, da je uvijek tako bilo, a ipak se uspjelo nekako gurati naprijed. Zbog navike

više se ne odupiremo zlu već se prepuštamo kolotečini i puštamo da stvari teku onako kako su to neki drugi odlučili. Dopustimo, zato, Gospodinu da dođe i da nas probudi, da nas prodrma iz naše obamrlosti, da nas oslobodi naše tromosti! Preispitajmo naš rutinski i uobičajeni načinu rada, dobro otvorimo oči i uši, a prije svega srce, da se ne mirimo sa stvarnošću kakva jest, već da nas pokrene vapaj žive i djelotvorne Riječi Uskrsloga (**Gaudete et exsultate 133.-137.**).

C. Riječ DRUŽBE

„Kćeri moje, redovnica mora biti utjelovljeno milosrđe, tako da neumorno radi kako bi pomogla i utješila sve, i misli kako još više mora činiti dobro" (MU 11.8.35).

“Bog te je stavio kao zvijezdu da služiš i da se žrtvuješ po djelima milosrđa, radeći u Družbi preko koje ti On otkriva svoju Svetu volju" (studeni, 1935.).

Bog dragi u svojoj premudrosti – pozvao Vas je i doveo u ovu Družbu. Postavio Vas je u nju, da se tu odgojite duhovno, da se pripravite za dužnosti koje Vas čekaju, da se ispunite ljubavlju i znanjem, a onda da idete u svijet naviještati mir, da onda po ovoj Družbi djelujete u svijetu (Blato, 23.1.1938.).

Što sam Vam na početku rekla; radite za svoju Družbu upotrebljavajte sve sile, da cvate, da raste. Nastojte joj naći – pribaviti joj mnogo grana, da procvate i donese plod sveti svoj, da budete moći raditi među svijetom, kojemu treba da budete zvijezde. Ako idete po svijetu, miris Vaše duše – pritegnuti će mnoge k sebi (Blato, 23.1.1938.).

Konstitucije br. 56:

Apostolska djelatnost sastavni je dio karizme Družbe: svjedočiti milosrđe i dobrotu Boga Oca životom i apostolskim djelima evangelizacije, odgoja i djelotvorne ljubavi, pozorne na znakove i zahtjeve vremena. U unutarnjem jedinstvu s Bogom sestre nalaze

snagu i poticaj za naviještanje Radosne vijesti. Apostolska djelatnost vrši se u Crkvi, za Crkvu i s Crkvom.

5. PITANJA ZA RAZMIŠLJANJA I RAZGOVOR

- U svjetlu pročitanih tekstova gdje vidiš stvarnost naše Družbe?
- Misliš li da smo u stanju nastaviti sa svim djelatnostima Družbe? Kojim djelatnostima dati prioritet?

6. ZAVRŠNA MOLITVA ILI PRIGODNA PJESMA

Gospodine, daj nam milost da ne oklijevamo
kad Duh od nas zatraži
da napravimo korak naprijed;
daj nam apostolskog žara
u naviještanju Evanđelja;
daj nam snage oduprijeti se iskušenju da od vlastitog života
napravimo muzej sjećanja.

Neka nam tvoj Duh, Isuse, pomogne
promatrati povijest iz perspektive Tebe uskrslog.
Na taj način Crkva i naša redovnička obitelj,
osjetit će umjesto umora radost u hodu prema naprijed
i prihvaćati iznenađenja Gospodnja. Amen!

3.

NAŠA APOSTOLSKA PRISUTNOST I KARIZMA MILOSRĐA

3. faza Rekreativna – radovati se

POČETNA MOLITVA

Blagoslivljam te Oče
u ovom novom danu.
Primi moju hvalu i zahvalnost
za dar života, za dar vjere i poziva.
Snagom svoga Duha vodi moja nastojanja,
i daj da sve što radim bude u skladu s tvojom voljom.
Neka me poteškoće ne obeshrabre
i sačuvaj me od svakog zla.
Daj da budem osjetljiva za potrebe drugih.
Zaštiti svojom ljubavlju moju zajednicu. Amen!

AKTIVNOST

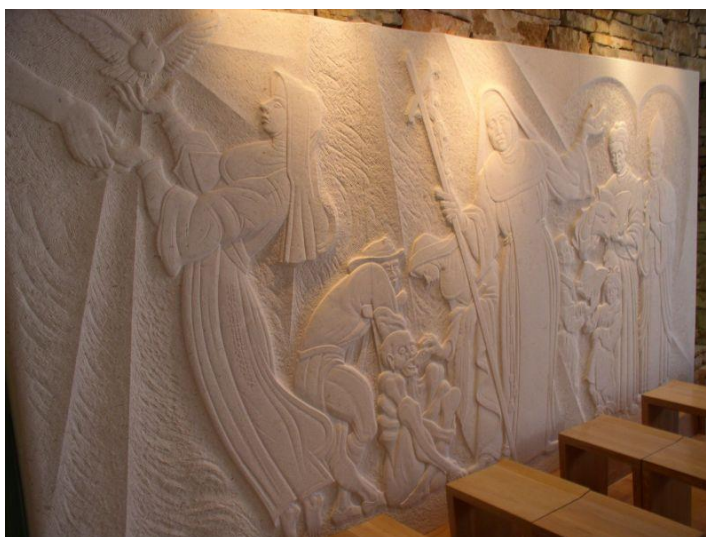
U ovom susretu svaka sestra može ispričati jednu zanimljivost iz apostolata koji je vršila ili još uvijek vrši. Susret može biti organiziran kao televizijski program gdje je jedna sestra u ulozi voditeljice i pripremljenim pitanjima vodi i koordinira tijekom susreta.

Susret može završiti odgovarajućom pjesmom.

4.

JUBILEJ: ŽIVJETI RADOST POVRATKA NA IZVORE

1. faza Duhovna – slušati

Predlaže se da ova tema bude obrađena na dan duhovne obnove zajednice

1. UREĐENJE PROSTORA:

U dvorani susreta staviti posudu s vodom koja simbolizira izvor vode i početke Družbine karizme. Uz posudu s vodom mogu se staviti fotografije Majke Utemeljiteljice, s. M. Gabriele Telenta i mons. Josipa Marčelića, a uokolo male svjećice koje odgovaraju broju sestara zajednice. Može se dodati i nekoliko napisanih pitanja kao na primjer: Koji je razlog dolaska sestara u ovo mjesto? Koje je godine zajednica otvorena? Koliko je sestara formiralo prvu zajednicu? Kako su se zvale?

2. Uvod:

Jubilej ima svoje korijene u židovskoj tradiciji koja je odredila da svaka 50-a godina, bude godina odmora zemlje (s praktičnom svrhom jačanja naknadnih usjeva), povratka oduzetih posjeda i oslobođenja robova. Mi, Kćeri Milosrđa, u pripremi smo proslave našega Jubileja utemeljenja. Što moramo uzvratiti Bogu i našoj redovničkoj obitelji? Bogu jedno neizmerno hvala jer je pozvao našu Majku Mariju Petković da osnuje Družbu i što je pozvao nas da nastavimo Njegovo djelo. Družbi dugujemo osobnu zahvalnost za primljenu formaciju i za sve duhovne i materijalne darove koje smo ostvarile u njoj.

Što dugujemo našim sestrama? Možda oprost, dobar glas ili uskraćenu ljubav? Ako smo toga svjesne i poradimo na tome, naše slavlje neće biti samo izvanjski čin, već će rezultirati konkretnim opredjeljenjem za naše sestre, a potom ćemo sa sv. Franjom moći uskliknuti: Gospodin mi je dao sestre!

U ovoj temi razmatrat ćemo Duhovnu oporuku Majke Utemeljiteljice kako bismo osvježile i obnovile svoju revnost i pripadnost našoj redovničkoj obitelji. Neka nam u tome pomognu i riječi sv. Pavla iz poslanice Filipljanima 4. 4: *Radujte se u Gospodinu, uvijek; Ponavljam, radujte se!* Pozvane smo iskusiti radost povratka na naše izvore.

3. POČETNA MOLITVA

Ps 92

Dobro je slaviti Gospodina, pjevati imenu tvome, Svevišnji;
naviještati jutrom ljubav tvoju i noću vjernost tvoju,
uz harfu od deset žica i liru, s pjesmom uz gitaru.

Obradovao si me djelima svojim, Gospodine, kličem zbog djela ruku
tvojih.

Kako su silna djela tvoja, o Jahve, i duboki naumi tvoji!
Bezuman čovjek ne spoznaje, luđak ne shvaća.

Rod donose i u starosti, sočni i puni svježine:
da navijeste kako je pravedan Jahve, Hrid moja, onaj na kome nema
nepravde.

4. TEKSTOVI ZA RAZMIŠLJANJE

A. RIJEČ BOŽJA

“Duh Jahve Gospoda na meni je, jer me Jahve pomaza, posla me da radosnu vijest donesem ubogima, da iscijelim srca slomljena; da zarobljenima navijestim slobodu i oslobođenje sužnjevima; da navijestim godinu milosti Gospodnje i dan odmazde Boga našega; da razveselim ožalošćene na Sionu i da im dadem vijenac mjesto pepela, ulje radosti mjesto ruha žalosti, pjesmu zahvalnicu mjesto duha očajna. I zvat će ih Hrastovima pravde, Nasadom Jahvinim – na slavu njegovu“ (Iz 61,1-3).

“Zaklinjem vas dakle ja, sužanj u Gospodinu: sa svom poniznošću i blagošću, sa strpljivošću živite dostojno poziva kojim ste pozvani! Podnosite jedni druge u ljubavi; trudite se sačuvati jedinstvo Duha svezom mira! Jedno tijelo i jedan Duh – kao što ste i pozvani na jednu nadu svog poziva! Jedan Gospodin! Jedna vjera! Jedan krst! Jedan Bog i Otac sviju, nad svima i po svima i u svima! A svakomu je od nas dana milost po mjeri dara Kristova” (Ef 4, 1-7).

B. RIJEČ CRKVE

Svi smo svjesni bogatstva što ga za crkvenu zajednicu predstavlja dar posvećenoga života u različitosti njegovih karizmi i institucija. *Zajedno zahvaljujemo Bogu za Redove i Redovničke ustanove (VC 2).*

U zbilji, posvećeni život stavlja se u samo srce Crkve kao odlučujući čimbenik njezina poslanja, budući da „izražava najdublju narav kršćanskog zvanja“ i težnju cijele Crkve – Zaručnice prema sjedinjenju s jedinim Zaručnikom... Posvećeni život nije samo u prošlosti pomagao i podupirao Crkvu, nego je dragocjen i nužan dar i za

sadašnjost i budućnost Božjega naroda, jer duboko u sebi pripada njegovu životu, njegovoj svetosti, njegovu poslanju (**VC 3**).

Za čitav taj prijedeni put ne možemo a da iskreno i istinski ne zahvalimo Bogu, i jedni drugima... Posvećeni život je objava onoga što Otac, po Sinu, u Duhu dovršava svojom ljubavlju, svojom dobrotom, svojom ljepotom. Doista, „redovnički stalež“... objavljuje uzvišenost Božjega kraljevstva iznad svih zemaljskih stvari i njegove najviše zahtjeve; također dokazuje svim ljudima nadmoćnu veličinu kreposti Krista koji vlada i bezgraničnu moć Duha Svetoga koji čudesno djeluje u Crkvi (**Za novo vino nove mješine, br. 6**).

“Onaj tko je susreo Gospodina i vjerno ga slijedi vjesnik je radosti Duha. Gospodin nas svakoga dana poziva da ga slijedimo s hrabrošću i vjernošću; dao nam je veliki dar kada nas je izabrao za svoje učenike; poziva nas da ga naviještamo s radošću kao Uskrsloga, ali traži od nas da to činimo riječju i svjedočanstvom svoga života, u svakodnevnom životu. Gospodin je jedini Bog našega života i poziva nas da se oslobodimo mnogih idolâ i klanjamo se samo njemu (**Radujte se, br. 6**).

C. RIJEČ DRUŽBE

Ljubljene kćeri moje u Isusu!

Njegovo djelo.

U prisutnosti Božjoj, u Njegovo Presv. Ime, pri potpunoj svijesti ostavljam Vam, kćeri i sestre moje, svoju posebnu duhovnu oporuku i želju, kao i izjavu što je potrebno da znate o začetku Vaše Družbe, da još više hvalite i ljubite Gospodina za ovo

Najprije Vam ispovijedam da mi nije ništa teško ostaviti na tom svijetu, nego samo Vas, moje duhovne kćeri, djeco srca moga, sve moje veselje poslije Isusa, sva moja misli i brigo. Ispovijedam da ni na moje duhovne stvari nijesam mislila toliko, koliko na Vas, zato molite za Vašu bijednu duhovnu majku. Ispovijedam da sam, nevrijedna grešnica, mnogo mog ljubljenog Gospodina, jedino moje Dobro, uvrijedila, iako mi je jedina želja bila samo za Njega živjeti sve moći duše i života moga Njemu posvetiti; ali vidim da tako nijesam uvijek učinila. Zato vapim Božje milosrđe da mi se smiluje radi zasluga Gospodina Našeg Isusa Krista i svete ljubavi Vaše s kojim Ga ljubite. Iako je moj glavni rad bio za Vas, to je opet bilo za Njega, mog ljubljenog Isusa, jer sam željela da budete svete i vječno sretne u Njemu, da uspješno radite za Njega i po Njemu za slavu Oca i spas duša.

Sad očitujem Vam, ljubljena djeco moja, kako je Gospodin ustanovio ovu Družbu, koju sad Vi sačinjavate i preko nje radite za Njega i spas duša. Ne znam zašto je izabrao baš mene, nedostojnu i nevrijednu osobu, da se posluži za osnutak ovog svog svetog djela Družbe. Samo znadem da se Bog obično služi onim što je slabo i nevrijedno pred svijetom, da se nitko ne uzoholi; i kako kaže sv. Pavao Korinćanima: "...Što je ludo pred svijetom izabra Bog da posrami mudre, i što je slabo... izabra Bog da posrami jako... da se ne hvali ni jedan čovjek pred Bogom".

Gospodin u svojem milosrđu od djetinjstva mi je dao zvanje da se Njemu posvetim. A, u 14-oj godini na poseban način me pozvao i zanio, i ja Mu se zauvijek posvetih – učinivši vječni zavjet ljubavi i djevičanstva. Od tada jedina mi je bila želja da radim za Njega, da Ga ljudi upoznaju i uzljube. Ta težnja me je izgarala i vukla da idem u daleke krajeve, da propovijedam i širim Njegovu ljubav, da duše podižem i tješim, pokazujući im put pravom životu, Isusu našoj vječnoj ljubavi. S druge strane duša mi je čeznula za zatvorenim samostanom, da kao službenica, nepoznata, u skrovištu samo za Njega živim. Osjećala sam da bi to bilo za mene duhovno uživanje, a

odreći se samostanskog života, da radim za Njega u svijetu, da bi to bila za mene teška žrtva, da ostavim Njega radi Njega. Borila sam se s tim svojim dvostrukim zvanjem. Sad vidim kako je Gospodin bio milostiv prema meni, ispunivši mi jednu i drugu želju, te (je) sve premudro izveo. Poslužio se kod toga mojim roditeljima, da me ne puštaju u samostan, i s preuzvišenim biskupom dr. J. Marčelićem, u kojem sam gledala uvijek svetu volju Božju, koji me je uglavnom vodio u duh. životu. Toliko puta mi je usmeno kazao da je volja Božja da ostanem žrtvovati se u svojem rodnom mjestu, a da ne idem u zatvoreni samostan, da se zauzmem da se utemelji zavod na otoku Korčuli za odgoj nižeg sloja. Sada vidim da se Gospodin ovim poslužio da mi očituje Njegovu svetu volju. Moje pak unutrašnje pozive Gospodinove ne mogu Vam otkriti, samo to što Vama služi znati. On je htio ovu Družbu osnovati da to bude posebno žarište Njegove ljubavi, gdje će On naći milje svoje. Jednom odgovorih Isusu da On to objavi dijecezanskom biskupu, jer glas Božji treba da gledamo i slušamo preko svojih starješina. I Preuzv. biskup poslije mi izjavi volju Božju da se ustanovi ova Družba. Jednom pristah i rekoh: Isuse, ja ću te poslušati; evo Tvoje službenice, ali Ti kao Gospodar sve pripravi. I on čudnovato sve pripravi. Po savjetu Preuzv. biskupa pođem za neko vrijeme kao vanjska kod ss. Ančella u Blatu; moji, uvjereni, prema mojoj izjavi, da ne idem kao njihova sestra, već za neko vrijeme kod njih kao vanjska, pustiše me. Uz to sutradan, kad dođoh kod njih, teže obolih i poslije umrije starješica ss. Ančella Madre Flavijana. Ostale sestre Ančelle pođu u Bresciu i ne vrate se, već druge dvije iz Dubrovnika dođu da predadu svoje pokućstvo. Tada mi Preuzv. biskup Zavod predade i napisa mi: "Eto ti volje Božje, koju si uvijek tražila preko mene, a ta je: da ostaneš tu u Blatu i vodiš Zavod naprijed. Uzmi djevice koje su se meni prije 3-4 godine prijavile". I Družba se tako u skrovitosti začela 1919. i pomalo, pod okriljem providnosti Božje i Njegove ljubavi, kao i uputama Peuzv. biskupa Marčelića, počela rasti. Dalje znadete kako se Družba razvijala, prema dnevniku i historijatu Družbe. Samo znajte da je ova Družba djelo Božje. On ju je sam htio i preko svog biskupa ustanovio. On je sve

premudro izveo i nad njom posebno bdije. Opet izjavljujem: ova Družba je Kristovo djelo. Zato, prije nego se od Vas rastavim, zadnju želju i preporuke Vam ostavljam:

Prva i najvruća: Ljubite beskrajno preslatkog svoga Gospodina Isusa Krista, za Njega samo sve radite i svoj život u djelima milosrđa i ljubavi utrošite.

Za Njega u Družbi nek sve bude. Za Njega živite i umrite (*Dio iz duhovne Oporuke blažene Majke Utemeljiteljice, 9. prosinca 1960.*).

5. RIJEČI SV. FRANJE

Ovako je Gospodin dao meni, bratu Franji, da započnem činiti pokoru. Dok sam bio u grijesima, bilo mi je veoma mrsko i gledati gubavce. I sam Gospodin dovede me među njih i ja sam im iskazivao milosrđe. I kad sam odlazio od njih, ono što mi se činilo mrskim pretvorilo mi se u duhovnu i tjelesnu slast. Nakon toga malo sam čekao i onda sam napustio svijet.

Gospodin mi je dao toliku vjeru u crkvama, da sam jednostavno molio govoreći: Klanjamo ti se Gospodine Isuse Kriste, ovdje i u svim tvojim crkvama koje su po cijelom svijetu i blagoslivljamo te, jer si po svojem svetom križu otkupio svijet... I kad mi je Gospodin dao braću, nitko mi nije pokazao što mi valja činiti, nego mi je sam Svevišnji objavio da moram živjeti na način svetog Evanđelja. I ja sam to u nekoliko riječi i jednostavno dao napisati, a gospodin papa mi je potvrdio.

A oni koji su dolazili da prihvate taj život, dali su siromasima sve što su imali. I bili su zadovoljni jednim habitom zakrpanim iznutra i izvana, koji su htjeli, pojasom i donjom odjećom. Više nismo htjeli imati... I ja sam radio svojim rukama i hoću raditi, te odlučno tražim da i sva ostala braća obavljaju kakav pošten posao. Koji ne znaju, neka nauče, i to ne iz pohlepe kako bi primili plaću za rad, nego radi primjera i da izbjegnu besposlicu.

I kad ne bismo dobili plaću za rad, utecimo se stolu Gospodnjemu tražeći milostinju od vrata do vrata. Gospodin mi je objavio pozdrav da kažemo: „Gospodin ti dao mir!“ (Oporuka sv. Franje, 1226.).

6. PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE I RAZGOVOR

- Možemo li i mi reći s prorokom Izajjom: "Duh Jahve Gospoda na meni je, jer me Jahve pomaza, posla me da radosnu vijest donesem ubogima, da iscijelim srca slomljena? Kako? S kim? Zajednica može odabrati jedno djelo milosrđa i prakticirati ga tijekom mjeseca.

- Kakvim žarom, ti, Kći milosrđa, živiš danas pripadnost redovničkoj obitelji u svojoj zajednici?

- Je li vam današnje razmišljanje pomoglo prepoznati sve ono što dugujemo Bogu, Družbi i sestrama?

- Blažena Marija Petković kaže: ostavljam Vam, kćeri i sestre moje, svoju posebnu duhovnu oporuku i želju, kao i izjavu što je potrebno da znate o začetku Vaše Družbe... Čitajući Oporuku blažene Majke, jesi li otkrila što konkretno ona želi da učiniš ti osobno, a što zajednica?

- Na kraju jednodnevne duhovne obnove napiši:

- ✓ svoju duhovnu oporuku
- ✓ zahvalnu molitvu Gospodinu za ono što je učinio za nas u ovih 100 godina i što nastavlja činiti

7. ZAVRŠNA MOLITVA ILI PRIGODNA PJESMA

Ps 138

Zahvaljujem ti, Jahve, iz svega srca jer si čuo riječi mojih usta.
Pred licem anđela pjevam tebi,
bacam se nice prema svetom Hramu tvojemu.
Zahvaljujem imenu tvojem za tvoju dobrotu i vjernost,
Kroz nevolje kad budem kročio, život mi čuvaj,
pruži ruku proti gnjevu mojih dušmana;
nek' me tvoja spasi desnica!
Jahve, što ja počeh, ti dovrši!
Jahve, vječna je ljubav tvoja:
djelo ruku svojih ne zapusti!

4.

JUBILEJ: ŽIVJETI RADOST POVRATKA NA IZVORE

2. faza Odgojna – odgajati

1. UREĐENJE PROSTORA:

U dvorani susreta, može se staviti jedan kamen s imenom blažene Majke Utemeljiteljice i posuda s vodom u koju je stavljen natpis: KARIZMA i imena sestara (kao na slici).

2. UVOD

Radost mora biti obilježje svih naših slavlja jer je upravo radost dar Duha Svetoga, radost koja izvire iz srca zahvalna za sve što je Gospodin učinio preko naše Blažene Majke Utemeljiteljice, a posebno preko naših prvih sestara koje su, s velikom vjerom, ljubavlju, žrtvom i povjerenjem, prihvatile poziv da ga slijede.

Ovom temom želimo se prisjetiti našeg puta u Crkvi i zahvaliti Gospodinu na svemu što je učinio i nastavlja činiti za nas. Neka Marija Petković posreduje kod Oca za svaku od nas.

3. POČETNA MOLITVA

Budi blagoslovljen, nebeski Oče, što si nam u svojoj beskrajnoj ljubavi darovao svog jedinorođenog Sina, utjelovljenog po Duhu Svetomu. Neka po tvojoj milosti, Oče, jubilara godina naše Družbe bude vrijeme dubokog obraćenja i radosnog povratka Tebi, našem izvoru. Daruj nam, Oče, živjeti jubilej u poslušnosti glasu Duha, vjerno slijediti Krista, našu karizmu i Svetu Crkvu. Podrži,

o Oče, snagom Duha, našu predanost Crkvi za novu evangelizaciju i vodi naše korake putovima svijeta, kako bismo navijestile Krista. Pomozi nam živjeti kao istinske kćeri tvoga milosrđa, kao Isusovi učenici, zbog ljubavi prema siromašnima i potlačenima, po primjeru blažene Majke Marije Petković i sv. Franje. Amen!

4. TEKSTOVI ZA RAZMIŠLJANJE

A. RIJEČ BOŽJA

Objavio sam ime tvoje ljudima koje si mi dao od svijeta. Tvoji bijahu, a ti ih meni dade i riječ su tvoju sačuvali. Sad upoznaše da je od tebe sve što si mi dao jer riječi koje si mi dao njima predadoh i oni ih primiše i uistinu spoznaše da sam od tebe izišao te povjerovaše da si me ti poslao. Ja za njih molim; ne molim za svijet, nego za one koje si mi dao jer su tvoji. I sve moje tvoje je, i tvoje moje, i ja se proslavih u njima. Ja više nisam u svijetu, no oni su u svijetu, a ja idem k tebi. Oče sveti, sačuvaj ih u svom imenu koje si mi dao: da budu jedno kao i mi. Dok sam ja bio s njima, ja sam ih čuvao u tvom imenu, njih koje si mi dao; i štitio ih, te nijedan od njih ne propade osim sina propasti, da se Pismo ispuni. A sada k tebi idem i ovo govorim u svijetu da imaju puninu moje radosti u sebi. Ja sam im predao tvoju riječ, a svijet ih zamrzi jer nisu od svijeta kao što ni ja nisam od svijeta. Ne molim te da ih uzmeš sa svijeta, nego da ih očuvaš od Zloga. Oni nisu od svijeta kao što ni ja nisam od svijeta. Posveti ih u istini: tvoja je riječ istina. Kao što ti mene posla u svijet tako i ja poslah njih u svijet. I za njih posvećujem samog sebe da i oni budu posvećeni u istini. Ne molim samo za ove nego i za one koji će na njihovu riječ vjerovati u mene: da svi budu jedno kao što ti, Oče, u meni i ja u tebi, neka i oni u nama budu da svijet uzvjeruje da si me ti poslao (Iv 17, 6-21).

B. RIJEČ CRKVE

Novi navještaj pruža vjernicima, također onim mlakima i onima koji svoju vjeru ne provode u djelo u vlastitom životu, novu radost u vjeri i evangelizacijsku plodnost. Njegovo središte i njegova bit su uvijek isti: Bog koji je očitovao svoju beskrajnu ljubav u Kristu umrlom i uskrsnom. On neprestano obnavlja svoje vjernike, bez obzira na njihovu dob, njihova »snaga se obnavlja, krila im rastu kao orlovima, trče i ne sustaju, hode i ne more se« (Iz 40, 31). Krist je »evanđelje vječno« (Otk 14, 6) i »jučer i danas isti je – i uvijek« (Heb 13, 8), ali njegovo bogatstvo i njegova ljepota su neiscrpni. On je uvijek mlad i stalni izvor novosti. Crkva se ne prestaje diviti »dubini bogatstva, i mudrosti, i spoznanju Božjem« (Rim 11, 33).

Sveti Ivan od Križa je govorio: »Božja mudrost i znanje su tako duboki i beskrajni da duša, koliko god da ih poznavala, može sve dublje u njih ponirati«⁶. Ili, kao što je govorio sveti Irenej: »svojom dolaskom [Krist] je donio sa sobom svaku novost«⁷. Svojom novošću on uvijek može obnoviti naš život i našu zajednicu, i premda je upoznala mračna razdoblja i crkvene slabosti, kršćanska poruka nikada ne stari. Isus Krist može također razbiti suhoparne sheme u koje ga pokušavamo zatvoriti i iznenađuje nas svojom konstantnom božanskom kreativnošću. Svaki put kada se trudimo vratiti izvoru i ponovno otkriti izvornu svježinu evanđelja javljaju se novi putovi, kreativne metode s različitim oblicima izraza, rječitiji znakovi, riječi bremenite novim značenjem za današnji svijet. Zapravo, svako evangelizacijsko djelovanje je uvijek »novo« (Evangelii Gaudium, 11).

Ne smijemo, isto tako, shvaćati novost tog poslanja kao neko iskorjenjivanje, kao neki zaborav žive povijesti koja nas okružuje i nosi nas naprijed. Sjećanje (memorija) je dimenzija naše vjere koju bismo mogli nazvati »starozavjetnom«, nalik je sjećanju samog Izraelskog naroda. Isus nam ostavlja euharistiju kao svakodnevni spomen Crkve, koji nas sve više uvodi u događaj Uskrsa (usp. *Lk 22, 19*). Evangelizacijska radost uvijek blista na pozadini zahvalnog sjećanja: to je milost za koju trebamo moliti. Apostoli nikada neće zaboraviti trenutak u kojem je Isus dotaknuo njihovo srce: »Bila je otprilike deseta ura (četiri popodne)« (*Iv 1, 39*). Zajedno s Isusom, sjećanje nam uprisutnjuje »oblak svjedoka« (*Heb 12, 1*). Među njima se ističu neke osobe kojih se spominjemo s osobitom radošću: »Spominjite se svojih glavara koji su vam navješćivali riječ Božju« (*Heb 13, 7*). Ponekad se radi o jednostavnim osobama koje su nam bile bliske i koje su nas uvele u vjeru: »imajući na pameti neprijetvornu vjeru koja je u tebi – onu vjeru koja je najprije prebivala u tvojoj baki Loidi i tvojoj majci Euniki« (*2 Tim 1, 5*). Vjernik je u suštini »onaj koji se sjeća« (*Evangelii Gaudium, 13*).

C. RIJEČ DRUŽBE

Hajte po svijetu i širite kraljevstvo ljubavi Njegove. Nastojte i radite iz svih sila, da Ga ljudi upoznaju i uzljube, i po Njemu da ljube i slave Oca, te po duhu ljubavi Kristove da žive.

Budite vjerne Bogu i sv. Crkvi, ne strašite se progonstva, kratak je ovaj život, vječno blaženstvo Vas čeka, radite za slavu Božju, za Vaše posvećenje i spas duša. Osobito za širenje slave i ljubavi Očeve, vršeci djela milosrđa, što je cilj i svrha naše Družbe, za što je ustanovljena.

Ljubite i čuvajte Vašu milu Družbu. Sve žrtvujte da se Družba uzdrži u ljubavi i jedinstvu, u duhu Kristovu, da budete sve jedno u Njemu. Čuvajte duh Družbe, duh ljubavi i poniznosti.

Držite i ljubite kao svetinju Vaša sveta Pravila i Ustanove, kao da Vam ih je Gospodin sam dao. Zato se tresem da i jednu točku od njih tko ne digne ili prekrši. Nemam već ništa da Vam ostavim, sve sam Bogu mome za vas ostavila. Sad Vam ostavljam kao duhovnu oporuku, kao posljednju svoju volju svete Ustanove, da ih čuvate i s ljubavlju vršite; koja ih ne bi vršila, vrijeđa i žalosti samog Isusa i krši moju oporuku, a oporuku nasljednici ne smiju kršiti.

Vruće Vam preporučam da budete sjedinjene s Kristom u pobožnosti i ljubavi nebeskom Ocu, dajući Mu s Njime i po Njegovu Srcu hvalu i zadovoljštinu za nezahvalnost ljudsku. Ljubite Bl. Djevicu Mariju, ona je naša majka i kraljica, ona neka bude i naša vrhovna glavarica, pod njenu obranu i okrilje Vas sve i cijelu Družbu stavljam.

Izvršujte u najvećoj mjeri ljubav sestrinsku. Ljubite se među sobom kao prave Isusove zaručnice. Budite velike u ljubavi. Ničemu se ne čudite, sve podnosite, sve opraštajte. Uvijek sam Vam htjela ispočetka Vaše Družbe lozinku moju usaditi u srce, koju vam i sad na rastanku dovikujem: sve prije nek propadne, ali samo sveta ljubav da ostane.

Nemojte da se duh taštine, duh svjetski uvuče u Vašu Družbu. Poniznost i jednostavnost nek joj bude obilježje; a ljubav, poniznost i milosrđe duh njezin, duh koji treba da sve oživljuje, gdje dođete.

Ljubite Vašu buduću vrhovnu glavaricu. Gospodin će ju postaviti i s njom upravljati i preko nje Družbu voditi. Ljubite vaše nadstojnice, koje će On preko nje postaviti. Gospodinu ste položile svoje zavjete u osobi starješine, stoga ih slušajte i sretne ćete biti.

Najposljednja i najvruća je moja preporuka: ostanite mile, posvećene djevice, vjerne svome božanskom zaručniku Isusu Kristu.

Vi ste već zaručene i vjenčane s Njime. Uživajte u toj zbilji, uživajte u Njemu, i On nek bude Vaše blaženstvo. On Vas je kao najmilije cvijeće odabrao i otkinuo iz svijeta i njegova života, da Mu budete ljubavnice i da u Vama nađe milje svoje ljubavi da resite Njegov hram i oltar, kao posvećene, miomirisne, čiste žrtve. Kratak je Vaš život, stoga ostanite mirno na oltaru, prikazujući Mu se za grijeha svijeta. Kao takove svete žrtve, duboko poštovane zaručnice Spasitelja moga, ljubim Vas jako. Sve Vas ostavljam u Presv. Srcu Isusovu, da Vas On tješi, jača i ljubi, kao zaručnice svoje, da sve jednom budete uživale vječno blaženstvo.

Ovo je moja posljednja izjava, želja i duhovna oporuka za Vas. Moju dušu, moje srce predajem Isusu Gospodinu mome, i moje tijelo Njemu posvećujem i izručam da ga čuva do uskrsnuća.

S Bogom, mile moje sestre, ljubljena djeco srca moga! Bogu Isusu Kristu, Vas izručam i ostavljam, proseći za Vas blagoslov svemogućeg Boga!

Hvala i slava bila uvijek Nebeskom Ocu, Sinu i Duhu Svetom uvijek vijeka. Amen. U Njemu Vas sve ljubi Vaša nevrijedna u Isusu

duhovna sestra i majka, S. Marija Propetog Isukrsta (Duhovna oporuka, Rim, 9. prosinca 1960.).

5. RIJEČI V. FRANJE

“Piši da blagoslivljam svu moju braću koji su sada u Redu i one koji će ući do kraja svijeta. Budući da ne mogu govoriti zbog slabosti i bolesničke patnje, kratko ću izraziti mojoj braći svoju volju u ova tri poticaja.

To je: kao znak sjećanja na moj blagoslov i moju oporuku neka se uvijek međusobno ljube, neka uvijek ljube i opslužuju našu gospođu svetu siromaštinu, te uvijek budu vjerni i podložni prelatima i svim klericima svete majke Crkve" (Oporuka, 1226.).

6. PITANJA ZA RAZGOVOR I RAZMIŠLJANJE

- Imajući u vidu da se ponekad osjećamo umorno, što mislite da možemo učiniti kako bi ove riječi postale naša stvarnost: *“Al’ onima što se u Jahvu uzdaju snaga se obnavlja, krila im rastu kao orlovima, trče i ne sustaju, hode i ne more se” (Iz 40,31)?*
- Čitajući Oporuku naše blažene Majke, što te je najviše potaklo na razmišljanje o tvom posvećenom životu?
- Oporuka je duhovna baština Majke svojim kćerima, kako možemo bogatstvo karizme milosrđa danas živjeti?

7. ZAVRŠNA MOLITVA

Gospodine Isuse Kriste,
ti si nas poučio da budemo milosrdni kao Otac nebeski
i rekao nam da tko vidi tebe, vidi njega.
Pokaži nam svoje lice i bit ćemo spašeni.
Tvoj pogled, pun ljubavi,

oslobodio je Zakeja i Mateja od robovanja novcu,
a preljubnicu i Mariju Magdalenu od iskušenja
da sreću traže samo u stvorenju;
potaknuo je Petra da zaplače,
nakon što te je zatajio,
a raskajanomu je razbojniku zajamčio raj.
Daj da svatko od nas osjeti
da je i nama upućena riječ koju si rekao Samarijanki:
“O, kad bi znala dar Božji!”
Ti si vidljivo lice nevidljivoga Oca,
Boga koji svoju svemoć očituje nadasve praštanjem i milosrđem:
daj da Crkva u svijetu bude Tvoje vidljivo lice,
lice svoga uskrslog Gospodina u slavi.
Pošalji svoga Duha i sve nas posveti svojim pomazanjem,
kako bi Jubilej milosrđa bio godina milosti Gospodnje
te tvoja Crkva, u obnovljenome zanosu,
uzmogne donijeti siromasima radosnu vijest,
proglasiti slobodu zatočenima i potlačenima
te slijepima vratiti vid.
Po zagovoru Marije, Majke milosrđa,
to molimo tebe koji s Ocem i Duhom Svetim
živiš i kraljuješ u vijeke vjekova. Amen.
Molitva pape Franje za Godinu milosrđa

4.

JUBILEJ: ŽIVJETI RADOST POVRATKA NA IZVORE

4. faza Rekreativna – radovati se

1. POČETNA MOLITVA

Hvala ti, Gospodine, za novi dan, hvala ti za noć, hvala ti za san i za tvoju brigu. Hvala za ljubav i radost koju ulijevaš u naša srca. Hvala ti, Gospodine.

2. IGRA – LANAC RIJEČI

Broj sudionika: do 30

Potrebni materijal: flomasteri, papir, kemijske olovke.

Tijek igre: Sudionici se dijele u 3 ili više skupina. Lanac riječi je niz međusobno povezanih riječi. Prva riječ je povezana s drugom, druga s trećom i tako redom dok se ne kompletira fraza.

Cilj je zatvoriti lanac, odnosno pogoditi sve riječi u lancu. Komponirane fraze svakog lanca poslužit će nam nakon igre, za razmišljanje o karizmi.

Sve riječi lanaca moraju biti napisane na oglasnim pločama, a među njima će biti i riječi koje su uljezi. Na primjer: prvi lanac ima 4 riječi i počinje sa riječju **ŽIVJETI**, koja će već biti napisana na jednom većem papiru.

Igru započinje 1. grupa i treba otkriti sljedeću riječ u lancu koja ima veze s riječju 'živjeti', a započinje sa slovom **R**. Ako prva grupa ne pogodi, pogađa druga grupa ali se nadodaje još jedno slovo na **R** npr. **RA**, a ako ni oni ne pogode ide treća grupa i dodaje se još jedno slovo npr. **RAD** i tako redom dok netko ne pogodi..., uvijek se dodaje po jedno slovo. Grupa koja pogodi drugu riječ, (**RADOST**) započinje pogađanje treće riječi. Ponovno se obznani prvo slovo **P** i postupak se ponavlja kao i u prethodnoj riječi (**POVRATAK**). Igra se nastavlja dok se ne zatvori lanac, odnosno dok se ne pogodi posljednja riječ

(IZVOR). Lanac riječi je: **živjeti – radost – povratak – izvor (Živjeti radost povratka na izvore).**

Na ovaj način voditeljica će pripremiti druge lance riječi koje su u odnosu s našim slavljem stogodišnjice Družbe.

Tko je pobjednik?

Svaka riječ nosi određeni broj bodova, a lanac nosi najviše bodova. Pobjeđuje grupa koja ima najviše bodova.

3. ZAVRŠNA MOLITVA

Susret može završiti prigodnom pjesmom.

Molitva za stogodišnjicu Družbe

Gospodine i Oče naš,
hvala ti što si pozvao Mariju Petković
da osnuje našu redovničku obitelj
koju si mudro vodio kroz ovih 100 godina.

Hvala ti što si nas pozvao i ujedinio
u Isusu, po Duhu Svetom
kako bismo bile jedno srce i jedna duša.

Hvala ti što si nam darovao karizmu
da širimo tvoju milosrdnu ljubav u svijetu
i po njoj budemo živo Evanđelje.

Pozivaš nas da krenemo novim putovima,
da otkrivamo nove horizonte,
nove periferije u kojima se može čuti
plač i bol naše siromašne i zaboravljene braće i sestara
te vidjeti izmučena lica majki,
mladih, djece i staraca
koji čekaju naše ruke i srce,
svjedočanstvo naše milosrdne ljubavi.

Pomozi nam da budemo odsjaj tvoje milosrdne ljubavi
Tebi na slavu, a braći i sestrama na službu.

Daj nam misijski žar
kao našim prvim sestrama
kako bismo ponizno i radosno
naviještale Krista i njegovu Riječ.
Daj da slobodne od svakog tereta i ispunjene duhom
znamo prepoznati Boga u svakom ljudskom srcu,
da uspijemo biti posrednice u malenosti i blizini,
donoseći mir i dobro kao poruku Evanđelja.
To te molimo po Isusu Kristu i
blaženoj Djevici Mariji, našoj nebeskoj majci. Amen